

BOYNU BÜKÜK MAHZUN
KUDÜS-İ ŞERİF
MESCİD-İ AKSA
MÜSLÜMANLARI BEKLİYOR

EBUBEKİR TANRIKULU

*Alah'ım! Bu Kitabı okuyanın, okutanın veya okunmasına
sebeb olanların imanını Sen koru. Bizi nurlu yolundan ayırma.
Bizi affına ve rızana erdir. Bütünhayırlı işlerimizde bizi başarıya
ulaştır. Şüphesiz herşeyi hakkiyle bilen, hidayete erdiren, herşeye
gücü yeten Sensin.*

*Allah'ım! Bizi, Habibin Hz.Muhammed
Mustafa(s.a.v)Efendimizin ve Onun ashabının, Sıddık veli
kullarının yolundan ayırma. Kendi dostluğuna seçtiğin kullarınla
iki cihanda beraber eyle. Âmin.*

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	4
EY MÜSLÜMAN UYAN! KUDÜSÜN'E SAHİP ÇIK!	7
İLK KIBLEMİZ MESCİD-İ AKSA'DIR	14
MESCİD-İ AKSA ÜÇ KUTSAL MESCİTTEN BİRİDİR	15
KUDÜS KİYAMETTE HAŞİR VE NEŞİR YERİDİR	15
MESCİD-İ AKSA'DA NAMAZ KILMANIN FAZİLETİ	15
MESCİD-İ AKSA'DAN İHRAMA GİRMEK GÜNAHLARA KEFARETTİR.....	15
RASUL-İ KİBRİYA EFENDİMİZ'İN GÖĞE YÜKSELTİLDİĞİ MEKÂN.....	16
TÜM GÜNAHLARIN AFFEDİLDİĞİ YER	16
DECCAL'İN GİREMeyeCEĞİ MEKÂN	16
RASULULLAH(S.A.V)'İN İKAMET İÇİN TAVSİYE ETTİĞİ YURT	16
KİYAMETE KADAR CİHAD YURDU	17
HARAMEYN'DEN SONRAKİ SİĞİNABİLECEK MEKÂN	17
MUCİZELER ŞEHİRİ KUDÜS	17
KUDÜS, AHİR ZAMANDA İSLAM HİLAFETİNİN MERKEZİDİR	17
KUDÜS FETHEDİLECEK!	18
KUDÜS'ÜN İMARİ	18
KUDÜS'ÜN FETHİ KİYAMET ALAMETLERİNDENDİR	18
HZ.MEHDİ (A.S) KUDÜS'E İNECEK.....	18
HZ. İSA (A.S) KUDÜS'E DÖNECEK	19
AHİR ZAMANDA DECCALIN ŞERRİNDEN KAÇAN MÜSLÜMANLAR	
BEYTÜ'L MAKDİS'E SİĞİNACAKLAR	19
KUDÜS'ÜN İSİMLERİ	19
KUDÜS TARİHİNDE ÖNEMLİ OLAYLAR ZİNCİRİ	26
MİLATTAN SONRA KUDÜS.....	28
İSLAM FETHİNDEN SONRA KUDÜS	30
MESCİD-İ AKSA'YI ORTADAN KALDIRMA ÇABALARI	38
YAHUDİLER VE SİYON MABEDİ HAYALLERİ.....	39
"ARKEOLOJİK KAZI" KILIFI	40
"DİNDAR SİYONİZM" VE MESİH İNANCI	40
SONUÇ	41

ÖNSÖZ

Euzübillahimineşşeytanirracıym Bismillahirrahmanirrahiym.
Elhamdülillâhi Rabbil âlemin Vessalâtü vesselâmü alâ Rasûlinâ
Muhammedin ve alâ âlihî ve eshâbihi ecmeîn.

Müslümanların 'onur' davası... Sadece bir milletin değil, tüm
ümmetin meselesi. Peygamberlerin izini taşıyan kutsal mabed. İsrail
işgali altında yıllarını geride bırakan mukaddes mekân.

Şimdi, Kudüs'ün hakikatini idrak etme zamanı. Tevhit inancının
önderleri olan peygamberlerin Allah'ın dinini en yoğun olarak insanlara
tebliğ ettikleri kutsal bir mekân olan Kudüs, tarih boyunca birçok devlet
ve milletin ilgi odağı hâline gelmiştir. Kudüs, imar edildiği günden bu
yana Şam diyarının merkezi ve başkenti olagelmiştir. Hz. İbrahim(a.s)
ve Hz. Lut(a.s)'un Filistin bölgesine gelip yerleşmelerinden itibaren bu
bölgenin tümü mübarek kabul edilmiştir. "Biz onu (İbrahim'i) ve
(yeğeni) Lut'u âlemler için mübarek kıldığımız arza (yere ulaştırıp)
kurtardık." (Enbiya Suresi, 71).

Bereketli kılınan bu bölgenin mübarek olarak kabul edilmesinin
nedeni, Cenab-ı Hak'ın hikmetiyle buradan pek çok peygamberin gelip
geçmesi ve burada vefat edip defnedilmesi veya meyve ve sebzelerle
etrafının bereketlendirilmiş olmasından ileri gelmektedir.

Peygamber (s.a.v)Efendimiz de; "Ziyaretler ancak üç mekâna
yapılır. Mekke'deki Mescidu'l-Haram'a, Medine'deki benim bu
mescidime ve Kudüs'teki Mescid-i Aksa'ya." buyurmuştur.

Mescid-i Aksa etrafı surlarla çevrili olan 144 bin metrekarelik (144
dönüm) bir alanı kapsar. Bu alanın her hangi bir yerinde kılınan namaz,
Peygamber(s.a.v) Efendimiz 'in bildirdiğine göre diğer mescitlere oranla
500 kat daha faziletlidir.

Kudüs Yahudilerin değil, Hz. Âdem(a.s)'den bu yana gelen tevhidin
temsilcisi peygamberlerin mirasıdır. Bu miras nesilden nesile Allah'a
itaat eden salih kullara devredilmiş ve onlar buna sahip çıkmıştır.

Cenab-ı Hak bu kutsal toprakların daima salih kimselerin
yönetiminde kalmasını irade buyurmuş, fasık ve zorbaların hâkimiyetine
geçen bu toprakların tekrar peygamberlerin veya peygamber
mirasçılarının eline geçmesini istemiştir. Bunun için de sık sık bu
bölgeye peygamberler gönderip onları uyarmıştır. Hz. Musa(a.s)'dan
sonra gelen ve İsrail Oğullarına mensup birçok peygamberin (Davud(a.s)
ve ardından Süleyman(a.s)'ın) bu topraklarda Allah'ın şeriatıyla güçlü

bir devlet olarak hükmetmelerinin sebebi budur. Davud(a.s) öncesinde de Cenab-ı Hak İsrail Oğullarını tekrar küfre karşı cihat etme hususunda imtihan etmiş ve onlara Talut'u hükümdar olarak belirlemişti. Fakat onlar yine itaat etmeyip isyan ederek bu mukaddes topraklar uğruna savaşmaktan kaçınmışlardı. İşte bütün bu olaylar çerçevesinde, (Davud(a.s) ve Süleyman(a.s)'dan sonra) bu kutsal mekân ve toprakların mutlaka mümin ve muvahhidlerin yönetiminde olması gerektiğini anlıyoruz. Kâfir ve müşriklerin bu topraklar üzerinde velayet hakları olmamalıdır. Özellikle daha sonra Zekeriya(a.s) ve Yahya(a.s)'yı öldüren kitlenin bu topraklar üzerinde velayet hakkına sahip olamayacakları açıktır.

Kudüs bir peygamberler şehri olduğundan tarih boyunca sürekli ilgi odağı olmuştur. Kudüs'ün tarihi çok eskilere gidiyor. Milattan önce 4000 yılında kurulan Kudüs'ün surlar içindeki bölümü Eski Şehir, üç ayrı ilahi dine inanan insanlar açısından büyük öneme sahip bir bölge: Müslümanlar, Hristiyanlar ve Yahudiler. Eski Şehir' bölgesi, Ermeni, Hristiyan, Yahudi ve Müslüman mahalleleri olmak üzere dört kısma ayrılmış durumda. Bugün Eski Şehir'e çıkan 11 ayrı kapının yedisi açık. Dünya Mirasları içinde kabul edilen Eski Şehir içerisinde bulunan Harem-i Şerif olarak bilinen bölgede, Müslümanlar için Mekke ve Medine'den sonra en önemli üçüncü kutsal yer kabul edilen Mescid-i Aksa Cami yer alır. İçinde Mescid-i Aksa'nın bulunduğu komple duvarlarla çevrili alana Harem-i Şerif denilir. Mescid-i Aksa'yı ilk defa Hz. Süleyman (a.s) cinlerin yardımıyla inşa etmiştir. Müslümanların ilk kiblesidir. İçinde ayrıca Peygamberimizin(s.a.v) miraca yükseldiği Kubbet-üs Sahra bulunur.

Yahudiler bu topraklara Hz. Musa(a.s) zamanında sahip çıkmayıp, "Git, sen ve Rabbin savaşın..." demişler ve bu kutsal mekânları korumaya yanaşmamışlardır. Bu tutumlarının sonucunda da kutsal topraklar ellerinden alınmıştır. Hatta onlar bu yerleri koruma fırsatı ellerine birkaç kez geçmesine rağmen aynı isyan ve korkaklığı gösterdikleri için artık bu mescit ve çevresi hakkında hiçbir sahiplik iddiasında bulunamayacaklardır. Bu durumu Cenab-ı Hak onlara çeşitli vesilelerle defalarca bildirmiştir. Buna rağmen çağımızda dünyayı fesada boğarak Filistin'i işgal edip bunca insanın kanına girmeleri, boşuna günah çıkartma gayret ve ikiyüzlülüklerinden başka bir şey değildir.

Bu nedenle Cenab-ı Hak, salih bir kulu ve habibi olan son peygamber Hz. Muhammed (s.a.v)'e bu kutsal mekânı teslim etmek ve bu yerlerin kıyamete kadar onun ve ümmetinin elinde kalmasını temin etmek için onu İsra ve Miraç vasıtasıyla alıp oraya götürmüştür. İsra olayında bir devir teslim merasimi vardır.

Cenab-ı Hak, İsra ve Miraç gecesinde bu mekânı bütün peygamberlerin ruhlarının şahitliğiyle Resulullah (s.a.v)'a teslim etmiş, o da bu mübarek şehri ümmetine bir miras olarak devretmiştir. Burada Cenab-ı Hakk'ın bu devir ve teslimden sonra bu mukaddes şehir ve

mescidi, peygamberlerini katleden ve yeryüzünü fesada boğan bir milletin elinden alarak Resulullah(s.a.v)'a teslim ettiği gayet açıktır.

Mescid-i Aksa, Kâbe ile beraber aynı zaman dilimi içinde, gökten gelen emirlerle, yerden fışkırır gibi yükselmiş ve yerinde kudsilerin mihrabı, yerinde de onların minberi olma payesiyle çağlar ve çağlar boyu harîmine girenlere kanatlarını açmış; en amansız, en imansız devirlerde dahi emniyet beldesi olmuş ve yeryüzünün âdeta cenneti olmuş mukaddes ve mübarek bir mekândır.

Kudüs İslam halifesi Hz.Ömer(r.a)zamanında kansız bir şekilde fethedilmiş islamın idaresine sunulmuştur. Orda yaşayan Müslüman, Hristiyan, Yahudiler en huzurlu dönemlerini yaşamışlardır. Batılı Haçlılar zamanında işgal edilmiş Müslümanlar katledilmiş, yıllar sonra Selahaddin Eyyubi kudüsü, filistin topraklarını esaretten kurtarmış tekrar islamın emrişne vermiştir. Osmanlı Devleti zamanında Cennet mekân Yavuz Sultan Selim Han ile yönetim el değiştirmiş, tarihinin en huzurlu dönemlerini yaşamışlar, ta ki İngiliz ve ve Yahudi işgaline kadar. Bugün Kudüs, Mescid-i Aksa, Filistin toprakları Müslümanları esaret altında, zulüm altındadır. Müslümanları yeni Selahaddinleri, Yavuz Selimleri, Kanunileri beklemektedir.

Mescidi Aksa davası bütün Müslümanların ortak davalarıdır. Allah korusun, bu mescide herhangi bir zarar gelmesi halinde bundan sadece Filistinli Müslümanlar değil bütün dünya Müslümanları sorumlu olacaklardır. Mescidi Aksa bütün Müslümanların ortak değerleri ve şerefleridir. Buna hep birlikte sahip çıkmaları ve Siyonistlerin burayı kirletmelerine fırsat vermemeleri gerekir.

Bunun için dünya Müslümanlarının her şeyden önce Mescidi Aksa ve Kudüs konusunda duyarlı olduklarını ve Siyonistlerin buraya zarar vermelerine fırsat vermeyeceklerini bütün dünyaya göstermeleri zorunludur. Ayrıca bu mücadelede Müslümanların Filistin'deki kardeşlerini yalnız bırakmamaları gerekir. Onlara destekten söz edilince de tabii ki ilk akla gelecek şey, orada Müslümanların mukaddes varlıkları için her türlü fedakârlığı gösteren insanlara bu yolda şehit olanların geride bıraktıkları ailelerine maddi yönden yardımcı olunmasıdır. Onlara maddi yardım kendilerine aynı zamanda moral destek de verecektir.

Ebubekir TANRIKULU Hoca

**Kadiriyye-i Halisiyye-i Hayriyyenin Hadimül
Fukarası**

EY MÜSLÜMAN UYAN! KUDÜSÜN'E SAHİP ÇIK!

Elhamdülillâhi Rabbil âlemin Vessalâtü vesselâmü alâ Rasûlinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve eshâbihi ecmeîn.

Aziz Kardeşlerim!

Müslümanların 'onur' davası... Sadece bir milletin değil, tüm ümmetin meselesi. Peygamberlerin izini taşıyan kutsal mabed. İsrail işgali altında yıllarını geride bırakan mukaddes mekân. Şimdi, Kudüs'ün hakikatini idrak etme zamanı. Şimdi Kudüs için ayağa kalkma zamanı. Şimdi, bu sırta erişme zamanı. Cenab-ı Hak:

عَلَيْكُمْ بِاللَّهِ تَجْعَلُوا أَنْ تَأْثُرِيَدُونَ الْمُؤْمِنِينَ دُونَ مَنْ أَوْلِيَاءَ الْكَافِرِينَ تَتَّخِذُوا لَا أَمْنُوا الَّذِينَ أُبْهَى بِهَا يَا 144(مُبِينًا سُلْطَانًا

”Ey İman edenler! Müminleri bırakıp ta kâfirleri dostlar edinmeyin. Kendiniz aleyhinde Allah’a apaçık bir hüccet vermek ister misiniz?”(Nisa Suresi,144)

مِنْكُمْ يَتَوَلَّوهُمْ وَمَنْ بَعْضِ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ وَاللَّصَارَى الْيَهُودَ تَتَّخِذُوا لَا أَمْنُوا الَّذِينَ أُبْهَى بِهَا يَا 51(الظَّالِمِينَ الْقَوْمَ يَهْدِي لَا إِلَهَ إِلَّا مِنْهُمْ فَإِنَّهُ

“Ey İman edenler! Yahudileri de Nasranileri de kendinize dost ve üstünüze hâkim edinmeyin? Onlar ancak birbirlerinin yaranıcılar, dostudurlar. İçinizden kim onları dost ve hâkim edinirse oda onlardandır. Şüphesiz Allah o zalimler güruhuna muvaffakiyet vermez.”(Maide Suresi,51)

“Ey Muhammed! İman edenlere düşmanlık etmede insanların en şiddetlisinin kesinlikle Yahudiler ile Allah’a ortak koşanlar olduğunu görürsün... “(Maide Suresi,82)

“Andolsun, İsrail Oğullarından sağlam söz almış ve onlara peygamberler göndermiştik. Fakat her ne zaman bir peygamber, onlara nefislerinin hoşlanmadığı bir hükmü getirdiyse; onlardan bir kısmını yalanladılar, bir kısmını da öldürdüler.”(Maide Suresi,70)

“Ey İman edenler! Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi alaya alıp oyuncak edinenleri ve öteki kâfirleri dost edinmeyin. Eğer müminler iseniz Allah’a karşı gelmekten sakının.”(Maide Suresi,57)

“Sizin dostunuz ancak Allah’tır. Resulüdür ve Allah’ın emirlerine boyun eğerek namaz kılan, zekâtı veren müminlerdir.”(Maide Suresi,55)

“Kim Allah’ı, Onun Peygamberini(Hz. Muhammed Mustafa’yı(s.a.v) ve inananları dost edinirse, bilsin ki şüphesiz Allah taraftarları galiplerin ta kendileridir.(Zaferi kazanacaklardır.)”(Maide Suresi,56)

“İsrail Oğullarından inkâr Edenler, Davud(a.s) ve Meryem oğlu İsa(a.s)diliyle lanetlendi. Bu onların isyan etmeleri ve hadlerini aşıyor olmalarından ötürüydü. ”Buyurur.(Maide Suresi,78)

Dünya kurulduğundan buyana Hak Batılla, Küfür İmanla, İnsan Şeytanla mücadele halinde olmuştur. Bu mücadele kıyamete kadar devam edecektir. Hak tarafında yerini alanlar ilahi ahlak esaslarına uyanlar dünya ile ahiret dengesini kuranlar kurtulacak, aksi tarafta yerlerini alanlarda mahvolacak ilahi cezaya çarptırılacaklardır. Hak tarafında yerini alanlar Sıratı Müstakim üzere olan Peygamberlerin safında bulunanlardır. Batıl tarafında yerini alanlarda; Şeytanın safında yerini alıp Firavunların Nemrutların Ebu Cehillerin ve her devirdeki küfür yobazlarının zalimlerin kâfirlerin hainlerin peşine takılanlar ve onlara alkış tutanlardır.

Cenab-ı Hakın yarattığı en şerefli varlık insanoğludur. İnsanoğlunun en şerefli de şuurlu Müslüman olandır. Bütün Nebi ve Resuller, onların varisleri âlim ve velilerde Hakka İslam’a Tevhide davet etmişler bunun mücadelesini vermişlerdir. Allah’u Zülcelâl’in ilk ve son dini İslam’dır. Cenab-ı Hak din olarak İslam’ı, Kitap olarak Kur’an-ı,Resul olarak Hatemül Enbiyayı seçmiş dinini onunla tamamlamış, ondan razı olmuş, bütün mahlûkatın kurtuluşunun ona itaatte olduğunu bildirmiştir.

Arapçada “Aksa” en uzak mekân anlamındadır. Kâbe’ye uzaklığı sebebiyle, Allah’u Teâlâ önceki peygamberlerin de secdegâhı olan kutsal mekânı İsra suresi 1. ayetinde “el-Mescidi’l Aksa” diye zikretmiştir.

Mescid-i Aksa etrafı surlarla çevrili olan 144 bin metrekarelik (144 dönüm) bir alanı kapsar. Bu alanın her hangi bir yerinde kılınan namaz, Peygamber(s.a.v) Efendimiz ’in bildirdiğine göre diğer mescitlere oranla 500 kat daha faziletlidir. 14 kapısı bulunan Mescid-i Aksa sahası içinde; 6 mescit, 4 minare, 15 kubbe, 12 medrese, Burak Duvarı, 26 adet su kuyusu, Abdest Şadırvanı (el-Ke’s), 30 Mastaba (yerden yüksekçe olup üzerinde ders yapılan taş oturak), 11 Sebil, 1 Minber (Kadı Burhaneddin Minberi) 8 Kemer, 3 Revak, İslam Müzesi, Kütüphane... gibi yapılar bulunmaktadır.

Tevhit inancının önderleri olan peygamberlerin Allah'ın dinini en yoğun olarak insanlara tebliğ ettikleri kutsal bir mekân olan Kudüs, tarih boyunca birçok devlet ve milletin ilgi odağı hâline gelmiştir. Kudüs, imar edildiği günden bu yana Şam diyarının merkezi ve başkenti olagelmıştır. Hz. İbrahim(a.s) ve Hz. Lut(a.s)'un Filistin bölgesine gelip yerleşmelerinden itibaren bu bölgenin tümü mübarek kabul edilmiştir. “Biz onu (İbrahim’i) ve (yeğeni) Lut’u âlemler için mübarek kıldığımız arza (yere ulaştırıp) kurtardık.” (Enbiya Suresi, 71). Bereketli kılınan bu bölgenin mübarek olarak kabul edilmesinin nedeni, Cenab-ı Hakk'ın hikmetiyle buradan pek çok peygamberin gelip geçmesi ve burada vefat edip defnedilmesi veya meyve ve sebzelerle etrafının bereketlendirilmiş olmasından ileri gelmektedir.

Peygamber (s.a.v)Efendimiz de; *“Ziyaretler ancak üç mekâna yapılır. Mekke'deki Mescidu'l-Haram'a, Medine'deki benim bu mescidime ve Kudüs'teki Mescid-i Aksa'ya.”* buyurmuştur.

Efendimiz(s.a.v)'in bu hadisi ile bu üç belde İslam'da kutsal ilan edilmiş ve bunların dışında kutsiyeti olan başka bir dördüncü şehirden söz edilmemiştir. Ancak Şam ve İstanbul da hadislerde zikredildiklerinden bir bakıma kutsiyetlerine işaret edilmiş beldelerdir.

İslam'ın Mekke'de ilk tebliğ edildiği günlerde bu dinin en önemli ibadetlerinden biri olan namazın Mescid-i Aksa'ya yönelerek kılınması İslam'ın ilk kiblesinin bulunduğu Kudüs şehrinin önemini açıkça gösterir. Müslümanlar bu ilk kıblenin kutsiyetini idrak ederek tarih boyunca buraya sahip çıkılması gerektiğinin bilinciyle hareket etmiş ve bu mukaddes beldeyi her zaman koruyarak tevhit inancının bayrağı altında bulunması gerektiğine inanmışlardır. Kudüs ebediyen İslam'ın ilk kiblesi olma özelliğini koruyacak ve Müslümanlar buraya sahip çıkmak zorunda olduklarını hep idrak edecek ve bu beldenin Haçlı veya Yahudiler tarafından işgal edilmesi hâlinde tarihte olduğu gibi mutlaka kurtarılması gereğine inanarak çalışacaklardır.

Kudüs Yahudilerin değil, Hz. Âdem(a.s)'den bu yana gelen tevhidin temsilcisi peygamberlerin mirasıdır. Bu miras nesilden nesile Allah'a itaat eden salih kullara devredilmiş ve onlar buna sahip çıkmıştır.

Cenab-ı Hak bu kutsal toprakların daima salih kimselerin yönetiminde kalmasını irade buyurmuş, fasık ve zorbaların hâkimiyetine geçen bu toprakların tekrar peygamberlerin veya peygamber mirasçılarının eline geçmesini istemiştir. Bunun için de sık sık bu bölgeye peygamberler

gönderip onları uyarmıştır. Hz. Musa(a.s)’dan sonra gelen ve İsrail Oğullarına mensup birçok peygamberin (Davud(a.s) ve ardından Süleyman(a.s)’ın) bu topraklarda Allah’ın şeriatıyla güçlü bir devlet olarak hükmetmelerinin sebebi budur. Davud(a.s) öncesinde de Cenab-ı Hak İsrail Oğullarını tekrar küfre karşı cihat etme hususunda imtihan etmiş ve onlara Talut’u hükümdar olarak belirlemişti. Fakat onlar yine itaat etmeyip isyan ederek bu mukaddes topraklar uğruna savaşmaktan kaçınmışlardı. İşte bütün bu olaylar çerçevesinde, (Davud(a.s) ve Süleyman(a.s)’dan sonra) bu kutsal mekân ve toprakların mutlaka mümin ve muvahhidlerin yönetiminde olması gerektiğini anlıyoruz. Kâfir ve müşriklerin bu topraklar üzerinde velayet hakları olmamalıdır. Özellikle daha sonra Zekeriya(a.s) ve Yahya(a.s)’yı öldüren kitlenin bu topraklar üzerinde velayet hakkına sahip olamayacakları açıktır.

Kudüs bir peygamberler şehri olduğundan tarih boyunca sürekli ilgi odağı olmuştur. Kudüs’ün tarihi çok eskilere gidiyor. Milattan önce 4000 yılında kurulan Kudüs’ün surlar içindeki bölümü Eski Şehir, üç ayrı ilahi dine inanan insanlar açısından büyük öneme sahip bir bölge: Müslümanlar, Hristiyanlar ve Yahudiler. Eski Şehir’ bölgesi, Ermeni, Hristiyan, Yahudi ve Müslüman mahalleleri olmak üzere dört kısma ayrılmış durumda. Bugün Eski Şehir’e çıkan 11 ayrı kapının yedisi açık. Dünya Mirasları içinde kabul edilen Eski Şehir içerisinde bulunan Harem-i Şerif olarak bilinen bölgede, Müslümanlar için Mekke ve Medine’den sonra en önemli üçüncü kutsal yer kabul edilen Mescid-i Aksa Cami yer alır. İçinde Mescid-i Aksa’nın bulunduğu komple duvarlarla çevrili alana Harem-i Şerif denilir. Mescid-i Aksa’yı ilk defa Hz. Süleyman (a.s) cinlerin yardımıyla inşa etmiştir. Müslümanların ilk kiblesidir. İçinde ayrıca Peygamberimizin(s.a.v) miraca yükseldiği Kubbet-üs Sahra bulunur.

Kudüs, vahye dayanan bütün dinlerde kutsal sayılan bir şehirdir. Kudüs, İslâm’da özel bir yere ve kutsiyete sahiptir. Müslümanların ilk kiblesi olan Mescid-i Aksa’yı bağrında barındırması ve Resûlullah (s.a.v.)’ın İsrâ ve Miraç mucizesine şahid olması bu üstünlüğünün sebeplerinin başında gelir. Cenab-ı Hak, Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurur: “Kulunu, kendisine birtakım ayetlerimizi göstermek için bir gece Mescid-i Haram’dan çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa’ya yürütenin şanı pek yücedir. Şüphesiz o duyandır, görendir.” (İsra Suresi, 1) Burada dikkat edilirse Mescid-i Aksa’dan “çevresini mübarek

kıldıığımız” şeklinde söz edilmektedir. Mescid-i Aksa'nın çevresi ise başta Kudüs sonra diğer Filistin topraklarıdır.

Müslümanların Mescid-i Aksa ile gönül bağı hiç bir zaman kopmamıştır. Peygamber Efendimiz(s.a.v)e: Sahabeden Ebu Zer (r.a.): "Resulullah (s.a.v)'a, yeryüzüne konulmuş olan ilk mescidin hangisi olduğunu sordum. "Mescidi Haram" diye buyurdu. "Sonra hangisi?" dedim. "Mescidi Aksa" diye buyurdu." (Buhari ve Müslim)

Resulullah (s.a.v) başka bir hadisi şeriflerinde de: “Yolculuk ancak şu üç mescitten birine olur: Benim şu mescidime, Mescidi Haram'a ve Mescidi Aksa ‘ya.”

“Kâbe’de kılınan bir rekâta yüz bin, Mescid-i Nebevi’de kılınan bir rekâta bin, Mescid-i Aksa’da ise kılınan bir rekâta beş yüz rekât sevap verilir” (Müslim, Kitâbu'l-Hacc, 15/415, 511, 512)

Bu mübarek mabedin dört asırlık en son sükûnet dönemi ise yüksek ruh, nezih, gönül ve büyük dâhi Yavuz Sultan Selim Han'la gerçekleştirilmiştir. Bir zamanlar dinî hatıraların ruh ve ma'nâ gibi duyulduğu tütüp durduğu ince ve nazlı bir mucizeler iklimiydi Mescid-i Aksa...”

"Beyt-ül-Makdis" veya "Beyt-ül-Mukaddes" adı da verilen Mescid-i Aksâ'nın inşâsına Dâvûd(a.s) başladı. Oğlu Hükümdar Peygamber Süleyman(a.s) tamamladı. Süleyman(a.s), Beyt-ül-Makdis'e, Hz. Mûsâ(a.s)'dan beri nesilden nesile intikal ederek gelen, içerisinde Tevrât'ın bulunduğu Ahid sandığı'nı yâni Tâbût-i sekîne'yi koydu. Bu durum; Kudüs'ün, Asûrî hükümdârı İkinci Buhtunnasar tarafından işgâline kadar devâm etti. Buhtunnasar, Kudüs'ü zapt ettiği zaman, şehri yakıp yıktı. Mescid-i Aksâ'da bulunan altın, gümüş ve diğer mücevherleri alıp, Bâbil'e götürdü. Daha sonra Keyhüsrev, Mescid-i Aksâ'yı tâmir ettirdiyse de M.S. 70 senesinde Romalılar tekrar yıktılar. Bu tâarihle, Kudüs'ün Mûsevîlere olan bağılılığı son buldu. M.S. 123 yılında Mescid-i Aksâ'yı Bizanslılar tâmir edip, Kudüs'e İlyâ ismini verdiler.

Kur'an-ı Kerim'in Sebe suresinin 14. ayeti kerimesin de şöyle buyrulur: “Süleyman'ın ölümüne hükmettiğimizde, onun ölümünü, bastonunu yiyen ağaç kurdundan başka onlara gösteren olmadı. Böylece o yere yıkılınca, anlaşıldı ki cinler eğer gaybı biliyor olsalardı aşağılayıcı azabın içinde kalmazlardı.” Bu ayetin tefsirinde şu bilgiler verilir:

Süleyman (a.s.) Mescid-i Aksa'nın inşasında cinlerden de yararlandı. Bu inşaat işinde insanların yapmaya güç yetiremeyecekleri zor işleri cinler yapıyorlardı. Ancak Süleyman (a.s.) bir gün mihrabında esasına dayanmış hâlde ibadet ederken vefat etti. Cinler onun ibadet ettiğini sanarak işlerini yapmaya devam ettiler. Sonuçta Süleyman (a.s.)'ın esasını içten güve yedi ve asa kırılınca onun cesedi de yere düştü. Böylece öldüğü anlaşıldı.

Yahudiler bu topraklara Hz. Musa(a.s) zamanında sahip çıkmayıp, “Git, sen ve Rabbin savaşın...” demişler ve bu kutsal mekânları korumaya yanaşmamışlardır. Bu tutumlarının sonucunda da kutsal topraklar ellerinden alınmıştır. Hatta onlar bu yerleri koruma fırsatı ellerine birkaç kez geçmesine rağmen aynı isyan ve korkaklığı gösterdikleri için artık bu mescit ve çevresi hakkında hiçbir sahiplik iddiasında bulunamayacaklardır. Bu durumu Cenab-ı Hak onlara çeşitli vesilelerle defalarca bildirmiştir. Buna rağmen çağımızda dünyayı fesada boğarak Filistin'i işgal edip bunca insanın kanına girmeleri, boşuna günah çıkartma gayret ve ikiyüzlülüklerinden başka bir şey değildir.

Bu nedenle Cenab-ı Hak, salih bir kulu ve habibi olan son peygamber Hz. Muhammed (s.a.v)'e bu kutsal mekânı teslim etmek ve bu yerlerin kıyamete kadar onun ve ümmetinin elinde kalmasını temin etmek için onu İsra ve Miraç vasıtasıyla alıp oraya götürmüştür. İsra olayında bir devir teslim merasimi vardır. Cenab-ı Hak, İsra ve Miraç gecesinde bu mekânı bütün peygamberlerin ruhlarının şahitliğiyle Resulullah (s.a.v)'a teslim etmiş, o da bu mübarek şehri ümmetine bir miras olarak devretmiştir. Burada Cenab-ı Hakk'ın bu devir ve teslimden sonra bu mukaddes şehir ve mescidi, peygamberlerini katleden ve yeryüzünü fesada boğan bir milletin elinden alarak Resulullah(s.a.v)'a teslim ettiği gayet açıktır.

İşte bundan dolayı biz Müslümanlar inancımız gereği Hz. Peygamber(s.a.v)'in İsra ve Miraç mekânı olan bu yere büyük bir kutsiyet izafe edip buranın ebedi kutsiyetine inanırız. İslam fetihlerinin ve İslam'ı bütün insanlığa tebliğ maksadıyla Hicaz bölgesinden çıkarak dünyaya açılmanın ilk günlerinde, ulaşılması ve fethedilmesi gereken bir mekân olarak görülen Filistin ve özellikle Beytu'l-Makdis (Kudüs), fetih hareketlerinin başlangıcında İslam toprağı hâline getirilen ilk yerlerdendir. Bu mirasa sahip çıkmak maksadıyla Kudüs, 638 yılında Hz. Ömer(r.a) zamanında her gün genişleyen İslam fetihleri, Ecnâdeyn Zaferi'yle Bizans kapılarını iyice araladı. Hristiyanların kutsal merkezi

olan Kudüs'ün de içinde bulunduğu Filistin bölgesi, Suriye orduları başkumandanı Ebu Ubeyde İbnu'l-Cerrah'ın yönetiminde fethedildi. İslam devletinin topraklarına dâhil edildi. Şehri bizzat halifeye teslim etmek isteyen Kudüslülerin talebi üzerine Hz. Ömer İbnü'l-Hattab(r.a), İslam ümmetinin halifesi olarak başkent Medine'den çıkıp Filistin'e geldi. Son derece mütevazı elbiseler içinde Kudüs'e giren Hz. Ömer(r.a), şehre İslam'ın verdiği izzet ve şerefle girdiklerini, üzerindeki yamalı elbiselerin hiçbir değeri olmadığını hâl ve davranışlarıyla anlatıyordu. Büyük halife şehrin anahtarını Patrik Sophronios'tan bizzat teslim aldıktan sonra, burada yaşayan ve Müslüman olmayan kimselere tam bir din hürriyeti ve güven içinde yaşayacaklarına dair yazılı bir eman verdi. Bu tarihten sonra Kudüs, Haçlı işgaline kadar sürekli İslam devletlerinin hâkimiyetinde kaldı.

Bu fetihten sonra, Beyti Makdis'in yerinde Mescid-i Aksa inşa edildi. Hz. Ömer (r.a.)'ın burayı mabed ittihaz etmesi de o mekânın kutsiyet ve ehemmiyetinden ileri geliyordu. Mescid-i Aksa daha sonra Emevi halifelerinden Abdülmelik bin Mervan zamanında genişletildi. Mescid-i Aksa'nın hemen yakınında bulunan ve bugün Türkiye Müslümanları tarafından Mescid-i Aksa zannedilen sekiz köşeli Kubbetu's-Sahra adlı mabed de Abdülmelik bin Mervan tarafından inşa ettirilmiştir. Kudüs ve çevresi 1097'ye kadar sürekli Müslümanların hâkimiyetinde kaldı.

Kudüs'ü 1099 (H.492)'de Haçlılar istilâ edince, şehri yakıp yıktılar. Pek çok Müslüman'ı kadın ve çocuk demeden kılıçtan geçirdiler. Bu arada Mescid-i Aksâ'yı da yağmalayıp, tepelerine haçlar dikip, içerisine heykeller koyarak kiliseye çevirdiler. Sultan Selâhaddîn-i Eyyûbî, 1187 (H.583)'de Kudüs'ü Haçlılardan kurtarıp, Mescid-i Aksâ'dan Haçlıları ve putları kaldırttı. Eski hâline getirip yeni bir mihrap yaptırdı. Daha sonraki devirlerde bu mihrâbın iki yanına pencereler açılıp bir minber, kuzey cihetine de son cemaat revakları ve bir tahta minare ilâve edildi.

Emevîler, Abbâsîler, Eyyûbîler ve Memlûkler dönemlerinde bir ilim merkezi hâline getirilen ve pek çok İslâm âliminin yetişmesine sebep olan Mescid-i Aksa, defalarca tamir gördü. Mescid-i Aksâ'nın en son bakımı ve tamirâtı Osmanlılar tarafından yapıldı. Yavuz Sultan Selim Han, 1517 (H.923)'de Memlûk topraklarını ülkesine katınca, Kudüs de Osmanlı idâresine girdi. Kânûnî Sultan Süleyman Han Mescid-i Aksâ ve yanındaki Kubbet-üs-sahrâ mescidlerini tâmir ve tezyin ettirdi. Daha sonraki asırlarda da bâzı tâmirâtlar geçiren Mescid-i Aksâ, Birinci Dünyâ Savaşından sonra Kudüs Müslüman Türklerin elinden çıkınca, bakımsız

hâle geldi. 1967 (H.1387)'deki Arap-İsrâil savaşında Yahûdiler tarafından Kudûs işgâl edildi. Bu işgâlden sonra Mescid-i Aksâ, Filistin yetim ve öksüz kaldı. Mescid sûikast netîcesinde kısmen yandı. Bugün de işgal altındadır. Yahudiler yıkmaya yerine tapınak yapmaya çalışmaktadırlar.

Mescid-i Aksa deyince; İslâm kaynaklarında Halife Abdülmelik'den, Osmanlı padişahı Kanuni Sultan Süleyman'a kadar gelip geçen pek çok halife ve padişahlar tarafından burada inşa edip bırakılmış. Kubbetü's-Sahrâ, mezar, türbe, tekke, zaviye ve sebil gibi dini amaçla yapılmış yapıları içine alan yaklaşık 144 dönüm kadar bir arazi üzerine serpilmiş binalar topluluğu anlaşılır.

Taberi: Tefsircilerin, siyercilerin ve tarihçilerin kutsal toprağın sınırlarının Irak'taki Fırat'tan Mısır'daki el-Ariş'e kadar uzandığı hususunda hem fikir olduklarını nakleder. Onlardan bazıları, Bilad-ı Şam denilen (Suriye, Lübnan, Ürdün ve Filistin) bölgelerin bir parçası olduğunu, bazıları ise Sina Dağını da kutsal topraklar içinde zikretmektedirler. el -Kurtubî, el-Razi, ve İbn Kesir Kudûs'ü ve onu çevreleyen bölgeyi kutsal toprak olarak göstermektedir.

İLK KIBLEMİZ MESCİD-İ AKSA'DIR

Berâ bin Âzib'in (r.a) rivâyetine göre, Peygamber Efendimiz (s.a.v) ve Müslümanlar, hicretten sonra 16 veya 17 ay boyunca Beytü'l Makdis'e doğru namaz kıldılar. (Müslim)

Medine Yahudileri “Muhammed ve ashabı, biz gösterinceye kadar kiblelerinin neresi olduğunu bile bilmiyorlardı!” diyerek, Rasûlullah Efendimiz(s.a.v) ile dalga geçmeye ve fitne çıkarmaya başladılar. Bu durumdan oldukça rahatsız olan Peygamber Efendimiz (sav), Allah tarafından Müslümanlara ikram olarak kible yönünün değiştirilmesini arzulamaya başladı. Çok geçmeden; Cenâb-ı Hak sevgili kulu ve peygamberi olan Hz. Muhammed'in (s.a.v) bu isteğini kabul etti ve hicretin 17. ayında, kiblenin Mescid-i Haram'a doğru çevrildiğini bildiren şu ayet-i kerime nâzil oldu:

“(Ey Rasûlüm! Vahyin gelmesi için) yüzünü göğe doğru çevirip durduğunu görüyoruz. Bunun için seni, râzı olacağın bir kibleye çevireceğiz. Şimdi, yü-zünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Ey Müminler! Siz de her nerede olursanız, yüzünüzü namazlarda o mescit tarafına çevirin!”(Bakara Suresi 144)

MESCİD-İ AKSA ÜÇ KUTSAL MESCİTTEN BİRİDİR

Peygamber (s.a.v)Efendimiz Mescid-i Aksa hakkında şöyle demiştir: *“Yolculuk ancak şu üç Mescid ‘den birine olur: Benim şu mescidime (Mescid-i Nebevî), Mescid-i Haram’a ve Mescid-i Aksa’ya.”*

Bu hadis ışığında hareket eden Müslümanlar, İslam’ın ilk kıblesine duydukları saygıyı ifade etmek için 144 dönümlük bir alanı kapsayan Mescid-i Aksa’yı da“ Harem” kategorisine katmışlar ve “ Mescid-i Aksa Harem-i Şerifi” diye vasıflandırmışlardır.

KUDÜS KIYAMETTE HAŞİR VE NEŞİR YERİDİR

Efendimiz (s.a.v)in hizmetçisi Meymûne binti Saad (r.anha) rivâyet ediyor:” Dedim ki: EyAllahın Resulü! Bize Beytü’l Makdis’i anlat. Dedi ki: ” Orası ‘Haşir’ ve ‘Neşir’ yeridir. Oraya gidiniz ve namaz kılınız. Oradaki namazın ecri (sevabı) başka yerdekilerin bin katıdır.”

Dedim ki:” Buna gücümüz yetmezse? ”Dedi ki: “Kandillerini (Mescid-i Aksa) aydınlatacak yağ gönderiniz. Kim bunu yaparsa, sanki oraya gitmiş gibidir.” (Sünen-i Ebi-Dâvûd, İbn-i Mâce)

MESCİD-İ AKSA’DA NAMAZ KILMANIN FAZİLETİ

Ebu Derda’nın (r.a) rivayetinde Efendimiz (s.a.v) şöyle buyuruyor: ”Mescid-i Haram’da kılınan namazın başka mescide oranla yüz bin derece daha fazla sevabı var. Benim Mescidim ’de bin defa daha fazla, Mescid-i Aksa’da ise, beş yüz defa daha fazla sevabı var.” (Taberani)

MESCİD-İ AKSA’DAN İHRAMA GİRMEK GÜNAHLARA KEFARETTİR

Sünen-i Ebu Davud’da geçen bir hadiste, de Efendimiz (s.a.v) şöyle buyurmuştur: ”Kim Hac veya Umre için Mescid-i Aksa’dan ihrama girse, gelmiş geçmiş bütün günahları affolunur.”

Hafız Dıyaeddin el-Makdisi’ye göre; sahabeler den Abdullah İbn-i Ömer (r.a) ve Mahmud bin Rabi (r.a) Hac veya Umre için Beytül Makdis’den ihrama girmiştir. Rasulullah’ın (s.a.v) ihram tavsiyesine uyan Müslümanlar, Hacca giderken veya dönerken Kudüs’e uğramışlardır. Hacılar beraberlerinde getirdikleri kumaş ve baharat gibi ürünleri burada satıp, yerine sabun, kırba, zeytinyağı, gülsuyu vs.. satın alarak şehrin ekonomisine katkıda bulunmuşlardır.

Mahmud bin Rabi: Çocukları çok seven Peygamber Efendimiz (s.a.v) kuyudan mübarek ağzına su alıp 5 yaşında bir çocuk olan Mahmud bin Rabi'nin yüzüne fişkırtmıştır. (Beşir Abdulğani Burhan "Tarih Mevsim el-Hac fi Beyti'l Makdis" sh: 24-27)

RASUL-İ KİBRİYA EFENDİMİZ'İN GÖĞE YÜKSELTİLDİĞİ MEKÂN

Hiz. Enes'in (r.a) rivayet ettiği bir hadiste Peygamber Efendimiz (s.a.v) şöyle buyuruyor: "Bana Burak getirildi ve Ona bindirilerek Beytü'l Makdis'e getirildim. Onu (yularımı) Peygamberlerin bağladığı halkaya bağladım. Mescid-i Aksa'ya girerek orada iki rekat namaz kıldım. Sonra, göğe yükseltildim." (Müslim)

TÜM GÜNAHLARIN AFFEDİLDİĞİ YER

İbn-i Amr(r.a)'ın rivayet ettiği bir hadiste de Rasulullah Efendimiz (s.a.v): "Süleyman(a.s) Beytü'l Makdis'i inşaa ettikten sonra Allah'dan üç dilekte bulundu. 1.Allah'ın hükmüne uygun hüküm verebilmek (adil olabilmek), 2.Kendisinden sonra hiçbir hükümdarın ulaşamayacağı kadar mülk sahibi olmak, 3.Mescid-i Aksa'ya ihlasla namaz kılmak için gelenin tüm günahlarının anadan doğmuş gibi affolunması. Allah bunların ikisini Süleyman'a verdi. Umarım üçüncüsü de verilmiş olsun." (Müsned-i Ahmed b.Hanbel)

DECCAL'İN GİREMEYECEĞİ MEKÂN

Cunâde b. Ebi Umeyye el-Ezdi şöyle rivayet ediyor:"Ben ve Ensar'dan bir kişi Rasulullah'ın ashabından birine gittik. Dedik ki:"Resulullah'ın Deccal'dan bahsettiği hadisi bize anlat: O da anlattı. Anlattığı hadiste şu da vardı.

"Onun(Deccal'in) alameti: Yeryüzünde saltanatı kırk günde her mekâna ulaşacaktır. Dört yer hariç: Kâbe, Mescid-i Nebevi, Mescid-i Aksa, Tur."(Tur: Allah'ın Hz Musa'ya (a.s) konuştuğu mekan / Müsned-i Ahmed b. Hanbel)

RASULULLAH(S.A.V)'İN İKAMET İÇİN TAVSİYE ETTİĞİ YURT

Zu'l Esâbi' el-Cühni (r.a) rivâyet ediyor: Rasulullah 'a sordum, dedim ki: "Ya Rasulullah! Senden sonra sağ kalır da musibetlere uğrarsak,

nereye gitmemizi tavsiye edersiniz? Dedi ki: "Beytül Makdis'e git. Umulur ki, Allah orada sana bir nesil (salih) verir de, sabah akşam o Mescid'e gidip gelirler (ibadet ederler)." (Müsned-i Ahmed b. Hanbel)

KIYAMETE KADAR CİHAD YURDU

Ebu Hureyre'nin (r.a) rivayet ettiği bir hadiste Peygamber Efendimiz (sav) şöyle buyuruyor:

"Ümmetinden bir tâife (cemaat) kıyametin kopacağı zamana kadar Şam ve Beytül Makdis'de ve etrafında, hakkın galip gelmesi için savaşırlar. Onlara yardım etmeyip de terk edenler, zarar veremeyecektir."(Mecmâi'l Zevâid, Heysemi)

HARAMEYN'DEN SONRAKİ SİĞINABİLECEK MEKÂN

Ebu Zer'in (r.a) rivayet ettiği bir hadiste de, Peygamber Efendimiz (sav), kendisine şöyle diyor: "Ey Eba Zer! Medine'den çıkarılma durumunda kalırsan ne yaparsın? Dedim ki: Gönül rahatlığıyla çıkar Mekke sırtlarındaki "Hammam" bölgesine giderim. Dedi ki: Oradan çıkarılırsan ne yaparsın? Dedim ki: Gönül rahatlığıyla Şam'a ve Ardu'l Mukaddes'e giderim. Dedi ki: Şam'dan da çıkarılırsan ne yaparsın? Dedim ki: Seni peygamber olarak gönderen Allah'a yemin olsun ki, başımı alır nereye olursa olsun giderim."(Müsned-i Ahmed b.Hanbel)

MUCİZELER ŞEHRİ KUDÜS

İmam Ahmed b. Hanbel, Ebu Hüreyre(r.a)'den rivayet ederek Rasûlullah'ın (s.a.v) şöyle buyurduğunu söylemiştir: "Güneş, insanlardan hiç kimse için yerinde durdurulmamıştır. An-cak Kudüs'e giderken geceleyin Yuşa için durdurulmuştur."

KUDÜS, AHİR ZAMANDA İSLAM HİLAFETİNİN MERKEZİDİR

Abdullah b. Havâle el-Ezdi şöyle rivâyet ediyor: Rasulullah (s.a.v) elini başımın üzerine koydu ve şöyle buyurdu: "Ey Havâle oğlu! Hilafetin Arz-ı Mukaddes'e (Şam diyarına) indiğini görürsen; depremler, karışıklıklar ve büyük olaylar yaklaşmıştır. O gün; Kıyamet insanlara, şu elimin başına yakınlığından daha yakındır." (Ebu Davud-Emarat'ul Melahim)

KUDÜS FETHEDİLECEK!

Rasulullah (s.a.v) hastalandığında, Şeddâd bin Evs (r.a) kendisini ziyaret eder. Hz. Şeddâd'ın üzüntülü olduğunu anlayan Rasulullah (s.a.v) "Neyin var ey Şeddâd?" diye sordu. Şeddâd bin Evs "Artık yeryüzü bana dar gelmeye başladı ey Allah'ın Rasulü" dedi. Bunun üzerine; Rasulullah (s.a.v) "Haberin olsun, Şam ve Beytü'l Makdis fethedilecek; inşaallah sen ve senden sonra evlâdın oraların yöneticileri olursunuz" diye buyurdu.

KUDÜS'ÜN İMARI

Muâz bin Cebel (r.a) Rasulullah(s.a.v)'in şöyle buyurduğunu rivâyet ediyor: Beytü'l Makdis'in imarı Yesrib'in harabıdır. Yesrib'in harabı melhamenin (savaşın) çıkmasıdır. Melhame Konstantiniyye'nin (İstanbul) fethidir. Konstantiniyye fethi Deccal'in çıkmasıdır!" buyurdular. Sonra elini (Rasulullah), konuşmakta olduğu kimsenin (yani Hz.Muaz'ın) dizine vurdular ve: "Bu söylediğim kesinlikle hakikattir. Tıpkı senin burada oturman hak olduğu gibi "buyurdular.(Ebu Davud)

KUDÜS'ÜN FETHİ KIYAMET ALAMETLERİNDİR

Avf bin Malik (r.a)'in rivayet ettiğine göre, Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Kıyamet kopmadan önce vuku bulacak alametlerden altı şeyi sayınız:

1.Benim ölümüm. 2.Kudüs'ün fethedilmesi. 3.Koyun vebasası gibi bir hastalıkla insanların kırılması. 4.Mal çokluğu ki, birisine yüz altın verildiğinde onu az görerek öfkelenmesi, memnun olmaması. 5.İstisnasız her Müslümanın evine girecek bir fitnenin yayılması. 6.Sizinle sarı ırk arasında bir barış antlaşmasının yapılması, onların bu barışı bozmaları ve her birinde on iki bin kişi bulunan seksen sancakla gelip size hücum etmeleri."

HZ.MEHDİ (A.S) KUDÜS'E İNECEK

Ebu Said el-Hudri (r.a) Rasulullah'tan (sav) şu hadisi rivayet etmiştir: "Ehli Betim'den birisi çıkar ve sünnetimi söyler. Allah ona yağmur indirir ve yeryüzü ona bereketini çıkarır. Daha önce zulüm ve cebirle dolu olan dünya, adalet ve nefasetle dolar. Yedi yıl bu ümmete hükmeder ve Beyt'ül Makdis'e iner." (Buhari, Tabarani)

HZ. İSA (A.S) KUDÜS'E DÖNECEK

Habis el-Hadrami'nin (r.a) naklettiğine göre,"Hz. İsa(a.s), Şam'ın Doğu kapısında bulunan Beyaz Minare' ye inecektir. Sonra mescide gelecek ve minberin yanına oturacaktır. Müslümanlar, Hristiyanlar, Yahudiler hepsi de camiye gelerek Hz. İsa(a.s)'nın etrafında toplanacaklar ve hepsi de Hz. İsa(a.s)'nın kendileriyle birlikte olacağı ümidini taşıyacaklar. Bu topluluk, iğne atsan yere düşmez şeklinde geniş bir kalabalık oluşturacak ve Müslümanlar Muezzinleriyle, Yahudiler borazancılarıyla, Hristiyanlar da çancılarıyla beraber bulunacaklardır. Burada kur'a çekilecek ve hangisi kazanırsa onun dediği olacaktır. Çekilen kur'ayı Müslümanların kazanması üzerine Yahudiler ve Hristiyanlar oradan uzaklaşacaklar. Sonra Hz. İsa(a.s) Şam ehliyle birlikte Beytü'l Mukaddes'de Deccal'ı arayacak, ancak kapıları kapalı bulacaktır. Hz. İsa(a.s) kapıların açılmasını emredecek ve kapıların açılmasıyla beraber Deccal kaçacak, ancak Hz. İsa(a.s) onu Lud kapısında yakalayarak öldürecektir. (Kutubi Sitte, İ.Canan Mehdi ve İsa. Heytemi.)

AHİR ZAMANDA DECCALIN ŞERRİNDEN KAÇAN MÜSLÜMANLAR BEYTÜ'L MAKDİS'E SİĞİNACAKLAR

İbn Mâce'nin Ebu İmame 'den aktardığı bir hadiste, Rasulullah (s.a.v) Deccal'i anarak şöyle buyurdu: "Medine, körüğün demirin pasını giderdiği gibi, içindeki pisliliği giderir, O güne "kurtuluş günü" denir. Ümmü Şüreyk: "Ya Rasullallah o gün Araplar nerede?" dedi. Buyurdu: Onlar o gün az olurlar, imamları salih bir insan olan Mehdi olduğu halde, Beytül Makdis'e sığınır. Orada imamları kendilerine sabah namazını kıldırmak için öne geçtiği sırada, birde bakarlar ki İsa İbni Meryem (a.s) sabah vaktinde inmiştir. Bu imam (Mehdi) Hz. İsa'yı öne geçirmek için arka arka çekilir. Hz. İsa (a.s) onun omuzlarına eline koyar ve O'na der ki: "Geç öne namazı kıldır. Zira kamet senin için getirilmiştir" bunun üzerine imamları (Mehdi) onlara namazı kıldırır."(Kutubi sitte.İ.Canan,mehdi ve isa.)

KUDÜS'ÜN İSİMLERİ

İnsanlar gibi coğrafyaların ve şehirlerin de ruhları vardır. Coğrafyaların ve şehirlerin ruhları taşıdıkları isimlerde gizlidir. Bir beldenin birden fazla isminin bulunması, o beldenin mânevi olarak yüksek bir makama sahip olduğuna delâlettir. Mekke-i Mükerrreme'nin "

Mekke, Bekke, el-Beledü'l Emîn, el-Vâdi, el- Beytü'l Atîk, el- Arş, Salah, Ümmü'l Kura vs.. birçok ismi olduğu gibi, Kudüs'ün de vardır. Tarihin seyri içinde çeşitli ırklar tarafından Kudüs'e verilen isimlerin ortak manası "Barış ve Kutsal" olmuştur. Ne yazık ki; zalim kavimlerin eline düşen Kudüs barışa hasret kalmış, üzerinde çok kan akıtılmıştır.

İşte Kudüs 'ün sahip olduğu isimlerden bazıları: Rushalimum/ Rosh-Ramen: Ursalim, Yerushalim, Hierosolyyma, İlia veya Aelia Capitolina, Beth Makdeşa, Beth ha-Mikdaş, Beytül' Makdis , El-Mescidi'l Aksa: İsra suresinde bu isimle zikredilir.

Kudüs: Temiz, arı, kutsal, mukaddes olmak anlamındadır. Müslümanlar tarafından fethedildikten sonra şehir bu isimle anılmaya başlanmıştır. Kendinden başkasına ibadet edilmesini yasaklayan Cenâb-ı Hak, Esmâ-i Hüсна'dan el-Kuddüs isminin iktizasıyla Kudüs'ü şirkten temizlemiş ve tevhid dininin beşiği kılmıştır. Peygamber Efendimiz (sav) Kudüsten Mi'râc'a yükselmiş; Kuddüs isminin cilvelerinden biri olan ve insanı maddi-mânevî kirlerden temizleyen namaz, Mirâc da farz kılınmıştır.

Kudüs-ü Şerif: Osmanlılar Kudüs'ü Memlüklerin elinden alınca, şehre " Şerif" sıfatını takmışlardır. El- Karye, Arzu'l Mübarek'e: Müfessirlere göre, Enbiya suresi 71. âyette geçen " Arzu'l Mubarek'den kasıt, Kudüs'ü de içine alan Bilâd-ı Şam (Suriye, Lübnan, Ürdün, Filistin) topraklarıdır. "Biz, onu ve Lût'u kurtararak, içinde cümle âleme bereketler verdiğimiz ülkeye ulaştırdık."Jerusalem: Batılılar tarafından şehre verilen isimdir. Zeytûn: Bazı müfessirlere göre " Tîn" suresinde geçen " Zeytûn" kelimesinden Kudüs şehri kastediliyor. (Arif el- Arif: " Tarîhu'l Kuds" sh: 168-169)

el- Kible: İslam'ın ilk kiblesi olduğu için bu isim verilmiştir.

el- Mihrâb: (Bkz: Eldar Hasanoğlu" Tanah'a Göre Kudüs'ün Kutsallaşma Süreci " Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 24 (2015/2)

69 yıldır süren bu işgale "hayır" demenin şimdi tam zamanıdır. Artık bütün bir İslam dünyasının sesini yükseltmesinin ve tüm cihana bu işgale son verilmesi ve Kudüs'ün özgürlüğüne kavuşturulması mesajını vermesinin tam zamanıdır.

Hız. Peygamberin 23 yıllık peygamberlik süresinde 14 yıl boyunca namazlarını Mescid-i Aksa'ya yönelerek kıldığı bu mukaddes mekânın - etrafı mübarek kılınmış mescit ve kutsal şehir Kudüs'ün- işgal altında olması bütün ümmet için bir zuldür. Şehir, tarihte zaman zaman Haçlı veya Yahudiler tarafından işgal edilmişse de bu işgaller kısa süreli olmuş ve Müslümanlar bu beldeyi kurtarmanın yolunu bulmuştur. Haçlılar büyük ordular hâlinde Filistin'e saldırıp bir asra yakın bir müddet buraya yerleşmişler ancak onların orada ebediyen kalacaklarına hiçbir Müslüman inanmamıştır. 638 yılından 1099 yılına kadar İslam beldesi olarak kalan bu mübarek şehir, 461 yıl süreyle el-Makdis gibi çok sayıda büyük ilim ve fikir adamı yetiştirmiş, büyük bir kültür merkezi hâline gelmiştir. 1099 yılına gelindiğinde Haçlı ordularınca işgal edilmiş ve 88 yıl gibi tarihte hiç önemi olmayacak kadar kısa bir süre işgal altında kalmıştır.

Selahaddin el-Eyyubi 1187 yılında Kudüs'ü kuşattığında Beytül-Makdis'e beslediği sevgi sebebiyle bu mübarek beldeyi savaş felaketinden korumak istemiş, bunun için de birkaç kez çok elverişli şartlarla Haçlıları teslim olmaya davet etmiş ancak netice alamamıştır. O, bu kutsal şehrin surlarını yıkmak, binalarını yok etmek ve en ufak bir taarruzla şehre zulüm yapmaktan çekiniyordu. Bu nedenle o da Hız. Ömer gibi barış yoluyla şehri teslim almaya çalıştı. Bunun için şehre elçiler gönderip, "Kudüs'ün Allah'ın kutsal saydığı beldelerden biri olduğuna büyük bir inancım vardır. Sizin de kutsallığına inandığınız bu beldeye muhasara ve savaşın gerektirdiği yollarla hücum etmek ve girmek istemiyorum." dedi.

Kutsal mekânlar, salih kulların sahipliğinde kutsallıklarına paralel olarak korunurlar. Temennimiz, İslam dünyasındaki uyanış ve direniş hareketlerinin güç kazanması, bu kutsal mekânların tekrar Allah'ın kendilerinden razı olduğu salih kulların eline geçmesidir. Bunun ilk işaretlerinin görülmeye başlanmış olması bu ümidimizi arttırmaktadır. Her geçen gün güçlenen Müslümanlar, bir gün mutlaka işgal altındaki bu toprakları kurtaracak ve yeniden salih kimseler ve müminler yeryüzüne mirasçı olacaklardır. Korkak ve üzerlerine zillet vurulmuş Yahudilerin Filistin'i boydan boya bölen utanç duvarını yapmalarının sebebi, bu toprakların öte tarafında saklanmak içindir. Batı yakasında barınamayacaklarını anladıkları için bu duvarı inşa ettiler.

69 yıldır süren bu işgale "hayır" demenin şimdi tam zamanıdır. Artık bütün bir İslam dünyasının sesini yükseltmesinin ve tüm cihana bu işgale

son verilmesi ve Kudüs'ün özgürlüğüne kavuşturulması mesajını vermesinin tam zamanıdır. Kudüs için yapabileceğimiz çok şey var! 69 yıllık bu işgal sona ermeden İslam dünyasının başını dik tutması mümkün değildir!

Kur'an-ı Kerim'de doğrudan veya dolaylı olarak Kudüs'e işaret eden ayetler 21 sureye dağılmış durumdadır.

Maide Suresi'nin 20 ve21. Ayetlerinde şöyle buyrulur. “Musa milletine şöyle demişti: “Ey milletim! Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın. Aranızdan peygamberler çıkardı ve sizi krallar yaptı. Âlemlerden hiç kimseye vermediğini size verdi. Ey milletim! Allah'ın size yazdığı kutsal toprağa girin, geriye dönmeyin; yoksa zarar edenler olursunuz.” Burada sözü edilen kutsal toprağın Kudüs ve çevresi yani Filistin toprakları olduğu konusunda tanınmış müfessirler ittifak etmişlerdir. Tarihi olaylar da burada kastedilen toprakların Filistin toprakları olduğunu belgelemektedir. Çünkü Hz. Musa(a.s) ve kavminin Kızıl Deniz'i geçtikten sonra girmekle emrolundukları topraklar Filistin topraklarıdır.

A'li İmran suresi, 35-39 ayetlerde: “İmran'ın karısı şöyle demişti: “Rabbim! Karnımdakini azatlı bir kul olarak sırf sana adadım. Adağımı kabul buyur. Şüphesiz (niyazımı) hakkıyla işiten ve (niyetimi)bilen sensin.” Onu doğurunca, Allah, ne doğurduğunu bilip dururken: Rabbim! Ben onu kız doğurdum. Oysa erkek, kız gibi değildir. Ona Meryem adını verdim. Kovulmuş şeytana karşı onu ve soyunu senin korumanı diliyorum, dedi. Rabbi Meryem'e hüsnü kabul gösterdi; onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriya'yı da onun bakımı ile görevlendirdi. Zekeriya, onun yanına, mabede her girişinde orada bir rızık bulur ve “Ey Meryem, bu sana nereden geliyor?” der; o da: Bu, Allah tarafındandır. Allah, dilediğine sayısız rızık verir, derdi. Orada Zekeriya, Rabbine dua etti: Rabbim! Bana tarafından hayırlı bir nesil bağışla. Şüphesiz sen duayı hakkıyla işitensin, dedi. Zekeriya mabette durmuş namaz kılariken melekler ona şöyle nida ettiler: Allah sana, kendisi tarafından gelen bir Kelime'yi tasdik edici, efendi, iffetli ve Salihlerden bir peygamber olarak Yahya'yı müjdeler” Tefsir âlimleri, İmran'ın karısının “Sana adadım” derken, “Sana kulluğa” veya “Mescid-i Aksa'nın hizmetine adadım” demek istediğini yorumluyorlar. Ayetlerdeki “Mabed” ise yine Mescid-i Aksa'ya işaretettir.

Buhari ve diğer hadis kitaplarında sahih rivayetlerle rivayet edildiği üzere, Hz. Peygamber (s.a.v) Burak ile Beytü'l Makdis'e vardıktan sonra oradaki büyük ve sert kayadan göğre çıkarıldı. Her bir gökte peygamberlerden biriyle görüştü, nice nice melekler gördü. Cennet ve cehennem durumlarını gördü, Sidre-i Münteha'ya geçti, Allah'ın melekût âleminden birçok acayip şeyler gördü. (Necm Suresi'nin baş tarafındaki ayetlerin tefsirine bkz.) Nihayet beş vakit namazın farz kılınması emri ile aynı gecede geri döndü. Sabahleyin Mescid-i Haram'a çıkıp Kureyş'e haber verdi. Hayret etmek ve kabul etmemekten kimi el çırpıyor, kimi elini başına koyuyordu. İman etmiş olanlardan bazıları dönüp irtidat etti (dinden çıktı). Birtakım erkekler Ebu Bekir'e koşular. Ebu Bekir; "Eğer o, bunu söylediyse şüphesiz doğrudur" dedi. Onlar: "Onu bu konuda da mı tasdik ediyorsun?" dediler. O da: " Ben onu bundan daha ötesinde tasdik ediyorum, sabah akşam gökten getirdiği haberleri yani peygamberliğini tasdik ediyorum" dedi. Bunun üzerine kendisine "Sıddık" unvanı verildi.

Gerçekten de, Beytü'l Makdis Hz. Ömer (r.a) tarafından fethedildiği güne kadar harap haldeydi. Hatta Kubbetü's Sahra çöplük haline getirilmişti! Fetih günü Hz. Ömer (r.a) ve sahabiler mübarek mekânı kendi elleriyle temizlemiştir.

Resûlullah (s.a.v)'ın ziyaret ettiği mekânın bu Beyt-i Makdis olduğu bütün ünlü müfessirler tarafından dile getirilmektedir. Örneğin Kadı Beyzavi tefsirinde "Mescid-i Aksa" ibaresi açıklanırken: "Burada kastedilen, Beyt-i Makdis'tir. Çünkü o zaman orada bir mescit mevcut değildi" denmektedir. Aynı ibarenin Nesefi ve Hazin tefsirinde de aynen geçtiğini görüyoruz. İbni Abbas'tan rivayet edilen tefsir de bu şekildedir. Elmalılı Hamdi Yazır'ın tefsirinde de ayette geçen "Mescid-i Aksa" ibaresiyle ilgili olarak şu açıklama yapılmaktadır: "Mescid-i Aksa: Kudüs'teki Beytu'l-Makdis'tir. Nitekim İsrâ hadisinde de: "Burak'a bindim. Beytu'l-Makdis'e vardım" diye geçmiştir. Bunun etrafı da Kudüs ve civarı demek olur." (Burada kastedilen İsrâ hadisini, Buhari, Bed'u'l-Halk, 6; Müslim, İman, 259, 264; Nesai, Salat, 10; Tirmizi, Tefsir, İsrâ suresi tefsiri, 2, 17; Ahmed ibnu Hanbel, III/148, IV/208, V/387, 392, 394'te rivayet etmiştir.)

Mescid-i Aksa, ikinci bir altın çağını, âdil halife Hz. Ömer(r.a) ile idrak etti. Kudüsün Müslümanlar tarafından feth edilmesinden sonra, halifeler ve Müslüman valiler tarafından Mescid-i Aksanın temizlik, bakım ve onarım işlerine çok önem verildi. Dört halife devrinden sonraki

Emeviler zamanında, Mescid-i Aksanın temizlik ve bakımına özel ihtimam gösterildi. Muaviye bin Ebi Süfyan radiyallahü anh, Abdülmelik bin Mervan, Ömer bin Abdülaziz, Velid bin Abdülmelik ve Süleyman bin Abdülmelik gibi halifeler, Kudüse gelerek Mescid-i Aksayı ziyaret ettiler. Halife Abdülmelik bin Mervan, Mescid-i Aksanın yakınındaki arsa üzerinde Kubbet-üs-sahra Mescidini yaptırdı. Zelzele yüzünden harab olan Mescid-i Aksayı, altıncı Emevi halifesi el-Velid, bugünkü haline benzeyen şekliyle yeniden yaptırdı. Abbasiler zamanında da bakımına ve tamirine ihtimam gösterilen Mescid-i Aksa, zelzeleler ve harpler sebebiyle zaman zaman yıkılıp tamir edildi. Halife Ebu Cafer Mansur ve Mehdi bin Mansur, Kudüse gelerek Mescid-i Aksayı ziyaret ettiler ve tamir ettirdiler.

Birkaç asırlık bu yeni gül devrinden sonra haçlılar bir kere daha kan-irin ve alev içinde onun harfimini kirletip kubbesine salıb(haç) yerleştirdiler. Mescid-i Aksa'yı esaretten kurtarıp Müslümanlara onurunu iade edecek güçlü bir iradenin beklendiği bu dönemde. Kutlu Mabel, karşısında büyük tarihî şahsiyet Selâhaddin'i Eyyubî'yi buldu, buldu ve kurtuldu. Bu mübarek mabedin dört asırlık en son sükûnet dönemi ise, yüksek ruh, nezih gönül ve büyük dâhi Yavuz Sultan Selim Han'la gerçekleştirilmiştir.

Mescid-i Aksa, Kâbe ile beraber aynı zaman dilimi içinde, gökten gelen emirlerle, yerden fıskırır gibi yükselmiş ve yerinde kudsilerin mihrabı, yerinde de onların minberi olma payesiyle çağlar ve çağlar boyu harfimine girenlere kanatlarını açmış; en amansız, en imansız devirlerde dahi emniyet beldesi olmuş ve yeryüzünün âdeta cenneti olmuş mukaddes ve mübarek bir mekândır. Bu mekân ki bizim tarihimizde müstesna bir yere sahiptir. Bin bir hatıra ve hülyaya kaynaklık yapmış bu yüce mabel, şimdi, boynu bükük, iklimi karanlık, görüp çektiklerinden bîtap, acı acı yüzümüze bakıyor gibi bir hüznün var çehresinde. Onu böyle müşahede ettikçe âdeta içimize kan damlıyor ve nefesimizin kesildiğini hissediyoruz. O, bir zamanlar gönüllerimize semaviliği fısıldayan en kudsî bir mihrap, en mübeccel bir minber iken, şimdi kolu-kanadı kırılmış, kökünden koparılmış, âlem-şumûl ışığı söndürülmüş, kısır ve inhisarcı bir anlayışın elinde sönecekmiş gibi duran bir mum ve devrilecekmiş gibi duran bir garip iskelet hâline getirilmiştir.

Bir zamanlar, dînî hatıraların ruh ve ma'nâ gibi duyulduğu, tütüp durduğu ince ve nazlı bir mucizeler iklimiydi Mescid-i Aksa... Şimdi

onu, hâl-i hazırda sessizliği, daha doğrusu kendisinden beklenen sese göre durgunluğu, küskünlüğü ve yorgunluğuyla düşünüyor, onunla bulunamamanın sırasıyla inliyoruz. Bu inleme öyle ki tüm İslâm âlemi tüm hücrelerine kadar bu ızdırapla yanıyor. Yangını dindirememenin çaresizliği ise vaveylalar içerisinde çileye dönüşüyor. Osmanlının birçok ihanet ve hileler- neticesinde terk ettiği bu topraklar bugün öksüz ve yetim kalmış, zulmün her çeşidine şahit olmuştur. Ezanlar susturulmuş, mabede kilit vurulmuş birçok pis Siyonist kirli postallarıyla mabedi kirlenmişler, Müslümanlara Cuma namazı bile kıldırılmamışlar üzerlerine bomba ve kurşun yağdırmışlardır.

Ey Müslüman Ne zaman uyanacak kendine gelecek emanetine sahip çıkacaksın? Bak Rabbimiz ne buyuruyor: “Allah’ın mescitlerinde O’nun adının anılmasına engel olan ve onların harab olmasına çalışandan daha zalim kimler vardır! Aslında, bunların oralara ancak korkarak girmeleri gerekir. Dünyada rezillik onlarıdır, ahirette büyük azab da onlarıdır.” (Bakara suresi 114)

İbn-i Abbas(r.a) gibi âlimler, bu ayette bahsi geçen zalimlerin Hristiyanlar oldukları kanısına varıp, “Siz ey Hristiyanlar! Nasıl cennetlik olduğunuzu iddia edebiliyor sunuz? Beyti’n Makdis’i harap edip abidlere engel olmadınız mı!?” manasında yorum yapıyorlar. Diğer birçok İslam alimide bu ayetin hükmü içerisine girdiğini, bugün bu zulümleri reva gören, masum mazlum insanlara zulmeden bütün kâfir, Siyonist, Budist, haçlı, ateist ve onlara destek çıkan, bu zulümlere sessiz kalan herkesin bu kapsama girdiğini haber veriyor.

Yavuz Sultan Selim'in 1516'da gerçekleştirdiği Mısır seferi sonrasında, Kudüs ve Filistin Osmanlı devletine bağlandı. 1918 İngiliz işgaline kadar da Osmanlı yönetiminde kaldı. Zaten ne olduysa Osmanlı çekildikten sonra oldu. O topraklara ve Osmanlının terk ettiği coğrafyaya bir türlü huzur barış gelmedi. İnsanlara huzur adalet barış demokrasi vadedenler oraları sömürgeleştirdi zulüm ve katliamları ayyuka çıkıttı.

İngilizlerin 1918'de Filistin topraklarını işgal etmeleri zamanın Mekke şerifi ve bugünkü Ürdün krallığının kurucusu Şerif Hüseyin'in yardımıyla oldu. İngiliz dışişleri bakanı Arthur Balfour tarafından, 1917'de Filistin toprakları üzerinde bir Yahudi devleti kurdurulacağı yolunda bir deklarasyon yayınlandı. Çok geçmeden, İngilizler Filistin topraklarını işgal ettiler.

İngiliz işgali, 24 Temmuz 1922 tarihinde, bugünkü Birleşmiş Milletler konumunda olan Milletler Cemiyeti tarafından onaylandı ve Filistin toprakları resmen İngilizlerin vesayetine verildi. İngiliz işgalinden sonra Yahudilerin Filistin topraklarına göçü de hızlandı. İşgal yönetimi, Yahudilerin bu topraklara yerleşebilmeleri için her türlü imkânı hazırlıyordu.

Bunun yanı sıra işgalle birlikte katliamlar, sürgünler ve haksızlıklar da başladı. İngiliz işgalciler bir yandan Müslümanları öldürerek mülklerini ellerinden alırken, diğer yandan Yahudilerin bu topraklardan mülk edinmelerini ve yerleşmelerini kolaylaştırıyorlardı. Filistinli Müslümanlar, işgal yönetimine ve Yahudi göçüne karşı mücadele ettiler. Bu doğrultuda zaman zaman ayaklanmalar gerçekleştirildi. Filistinliler mücadelelerini organize için örgütler de kurdular.

İngilizler yerlerine Yahudileri bırakarak, 1947'de Filistin'den çekilmeye başladılar. Bunun hemen arkasından, kendi devletlerini kurabilmek için bir iç çatışma başlattılar. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu 1947'de Filistin topraklarının Araplarla Yahudiler arasında paylaştırılmasına dair bir karar aldı. 181 sayılı bu karar, Filistin topraklarının % 55'ini ve verimli kısımlarını Yahudilere, genellikle verimsiz ve çölden ibaret % 45'ini de Araplara veriyordu.

Yahudilerin çıkardıkları tedhiş olayları ve iç savaş sebebiyle İngilizler, 1948'de Filistin topraklarından tamamen çekildiler. Bunun ardından Yahudiler, BM'in kendilerine verdiği toprakların üçte biri oranında daha toprak işgal ederek 14 Mayıs 1948'de İsrail devletinin kuruluş deklarasyonunu yayınladılar. İsrail'in kuruluşu ve bu kuruluşun 181 sayılı BM Genel Kurulu kararına dayandırılmasıyla 960 bin Filistinli Arap evsiz, mülteci durumuna sokuldu.

KUDÜS TARİHİNDE ÖNEMLİ OLAYLAR ZİNCİRİ

-M.Ö. 1900: İbrahim(a.s)Eşi Sara Hanım ve kardeşinin oğlu Lut(a.s) ile beraber Harran'dan geçerek Kudüs'e geldi. Şehrin Kenanlı Kralı 'Melchizedek'-(Muvahhid idi) tarafından güzel bir şekilde karşılandı. ("Bunun üzerine, Lut Ona (İbrahim'e) iman etti. İbrahim dedi ki: Ben Rabbimin emrettiği yere hicret ediyorum...) (Ankebut Suresi 26.)

-M.Ö. 1300: Hz. Musa (a.s) İsrail oğullarıyla beraber Mısır'dan çıkıp mukaddes topraklara (Kudüs) doğru geldiler. Fakat İsrailoğulları, savaştan korkarak mukaddes topraklarda ikamet eden güçlü kavimle

karşıya gelmek istemediler. Bu davranışları yüzünden Sina yarımadasında 40 yıl boyunca yollarını kaybettiler. (“Ey Milletim! Allah’ın size yazmış olduğu mukaddes toprağa girin ve arkanıza dönmeyin; yoksa kaybederek dönmüş olursunuz. Onlar şu cevabı verdiler: “Ya Musa! Orada zorba bir toplum var onlar oradan çıkmadıkça biz oraya asla girmeyeceğiz. Eğer oradan çıkarlarsa biz de hemen gireriz.” (Maide Suresi 21,22.) “Ey Musa! Onlar orada bulundukları müddetçe biz oraya asla girmeyiz; o halde sen ve Rabbin gidin savaşın; biz burada kalacağız.” dediler. (Maide Suresi 24.)“Allah, şöyle dedi: “O hâlde, orası onlara kırk yıl haram kılınmıştır. Bu süre içinde yeryüzünde şaşkın şaşkın dönüp dolaşacaklar. Artık böyle yoldan çıkmış kavme üzülme.” (Maide Suresi 26.) Maide suresi 13. ayette de belirtildiği gibi İsrailoğulları dinlerini tahrif etmiş ve Allah’ın emrine karşı gelmişlerdir. Bu yüzden; iddia ettiklerinin aksine, mukaddes topraklarda (Kudüs) hiçbir hakları yoktur. Mukaddes topraklara ancak Allah’a gönülden salih ameller işleyen kulları varis olabilirler. Yüzlerce ayet ve hadis Peygamber Efendimiz’in Hatemü’l Enbiya olduğuna işaret etmiştir. Buna binanen; Hz. Muhammed (s.a.v) ve Ona ittiba edenler mukaddes topraklara varis olacaklardır. Enbiya suresi 195.ayeti, işte bu hakikati bildirmektedir.“Andolsun ki; Tevrat’dan sonra Zebur’da da: “Arza iyi, salih kullarım elbette varis olacaktır” diye yazdık.

-M.Ö. 1240: Joshua (Yuşa) komutanlığındaki İsrailoğulları Kudüs’ü istila ettiler.

-M.Ö. 1000: Hz. Davud (as) Kudüs’ü krallığına dahil etti.

-M.Ö. 970: Hz. Süleyman (as), tevhid dini üzerine ibadet edilmesi için Süleyman mabedini (Solomon Temple) inşaa etti. Hz. Süleyman (a.s) Eski Ahid’in Krallar kitabı 11. Bölümde Tanrının yolundan sapan ve kadınlara düşkün bir kral olarak vasfedilirken, Kur’an-ı Kerim’de ise Allah’ın lütuflarına mazhar olmuş yüce bir Peygamber olarak vasfedilir.“Andolsun ki! Biz Davud’a Süleyman’a ilim verdik. Onlar: “Hamd bizi mümin kullarının birçoğuna üstün kılan Allah’a mahsustur” dediler. Süleyman Davud’a varis oldu. ve “Ey insanlar bize kuş dili öğretildi ve bize her şey verildi. Şüphesiz ki bu apaçık bir lütuftur” dedi. Süleyman’ın cinlerden, insanlardan ve kuşlardan meydana gelen orduları onun önünde toplandı. Hep birlikte düzenli olarak sevk ediliyorlardı.” (Neml Suresi 15,16,17)

-M.Ö. 721: Asur Kralı ‘Tiglath-Pileser’ İsrail’i ele geçirdi. Hz. Davud ve Hz. Süleyman krallığının hüküm sürdüğü topraklardan ‘Judea-Judah’ işgal edilemedi.

-M.Ö. 701: Asur kralı “Sennacherib” Kudüs’ün etrafına sur yaptırdı.

-M.Ö. 587: Babil kralı ‘Nebuchadnezzar’ Kudüs’ü ele geçirip, Süleyman mabedini yıktı. Küçük bir devletçik olan ‘Judea’ imha edildi ve Yahudiler Babil’e köle olarak götürüldüler. Biz Kitap’ta İsrail Oğullarına: Sizler, yeryüzünde iki defa fesat çıkaracaksınız ve azgınlık derecesinde bir kibre kapılacaksınız, diye bildirdik. Bunlardan ilkinin zamanı gelince, üzerinize güçlü kuvvetli kullarımızı gönderdik. Bunlar, evlerin arasında dolaşarak (sizi) aradılar. Bu, yerine getirilmiş bir vaad idi.” (İsra suresi 4.5)

Tefsirlerde, ayetlerde bahsi geçen güçlü kuvvetli kulların Ninovalı Sencarib, Babilli Bühtünnaş veya Calut’un orduları olduğu, bunların Tevrat’ı yakıp ve mabedi yıktıkları, İsrail Oğulları âlimlerini öldürdüklerini ve binlerce Yahudi’yi esir aldıkları rivayet edilmektedir.

-M.Ö. 539: Pers kralı ‘Cyrus’ Kudüs’ü Babillilerin elinden aldı ve kral ‘Nebuchadnezzar’ın esir aldığı yahudileri serbest bıraktılar. Ester adlı Yahudi prensesle evli olan Cyrus, Babildeki Yahudilerin Kudüs’e dönmelerine izin verdi.(“Sonra onlara karşı size tekrar (galibiyet ve zafer) verdik; servet ve oğullarla gücünüzü arttırdık; sayınızı daha da çoğalttık” (İsra Suresi 6)

-M.Ö. 332: Makedonyalı Büyük İskender (Alexander the Great) şehir’i Perslerin elinden aldı. Büyük İskender ölünce, imparatorluk generaller arasında paylaşıldı. Bu durum ülkedeki egemenliği zayıflattı ve Kudüs Yunan asıllı Selevkosların (Seleucus) eline geçti. Yahudiler Selevkos işgaline karşı ayaklandılar ve Beth-Zur yakınlarında yapmış oldukları savaşı kazanınca Selevkosların Kudüs’e yerleştikleri putları temizlediler.

MİLATTAN SONRA KUDÜS

-63: Şehir Romalıların eline geçti.

-30: Hz. İsa(as) İsrailoğullarını kendine indirilen kutsal kitap İncil’e inanmaya çağırdı. Hz. İsa’nın davetine karşı çıkan Yahudiler onu öldürmeye kalktılar. Ancak; kullarının açık-gizli her halini bilen Allah’u Teâla, Hz. İsa(a.s)’yı ruhu ve cesediyle göğe çekti.(“Bir de inkârlarından

ve Meryem'e büyük bir iftira atmalarından ve "Biz Allah'ın peygamberi Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük" demelerinden dolayı kalplerini mühürledik. Oysa onu öldürmediler ve asmadılar. Fakat onlara öyle gibi gösterildi. Onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, bu konuda kesin bir şüphe içindedirler. O hususta hiçbir bilgileri yoktur. Sadece zanna uyuyorlar. Onu kesin olarak öldürmediler." (Nisa Suresi 156, 157)

-70: Romalı General 'Titus' Süleyman mabedini tamamen yıkarak değerli eşyalarını Roma'ya götürdü. (Al-Quds "The Place of Jerusalem in Classical Judaic and İslamic Traditions" sh:33)

-132: Bar Kochba komutasındaki Yahudiler Roma hükmüne karşı ayaklandılar.

-Roma İmparatoru Hadrian (Hadrianus) ayaklanmayı bastırıp şehri yeniden inşaa attı. Kentin adını 'Aelia Capitolina' olarak koyan İmparator, yahudilerin buraya girmelerini yasakladı. Bu tarihten itibaren, Yahudiler için yüzyıllar sürecek olan sürgün (dispora) hayatı başladı.

-325: Kudüs Bizanslıların eline geçti. Bizans kralı Konstantin (Constantine) hristiyanlığı kendisine din olarak seçti. Aynı zamanda, imparatorun annesi Helena da Kudüs'ü ziyaret etti. Bu münasebetle, Hz. İsa'nın (as) göğe çekildiği yer olarak tahmin edilen mevki de, Doğuş Kilisesi (Holy Sepulcher-Nativity), inşaa edildi. 1897'de Ürdün St. George kilisesinde bulunan Kudüs haritası, Kudüs'de bulunan Church of St. Mary (Hz. Meryem), Church of St. Stephen gibi bir çok kilisenin de yine bu dönemde yapıldığını göstermektedir. (Al-Quds "The Place of Jerusalem in Classical Judaic and İslamic Traditions" sh:33)

-614: Sasaniler, Kral 2.Hüsrev (Khosrau) önderliğinde Kudüs'ü ele geçirdiler. Irak'tan beraberlerinde getirdikleri Yahudilerin de irşadıyla şehri yağmaladılar. Binlerce Hristiyan katledip, binlercesini de esir aldılar.) ("Rumlar, yakın bir yerde yenilgiye uğratıldılar. Onlar yenilgilerinden sonra birkaç yıl içinde galip geleceklerdir. Önce de, sonra da emir Allah'ındır. O gün Allah'ın (Rumlara) zafer vermesiyle mü'minler sevinecektir. Allah, dilediğine yardım eder. O, mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir." (Rum suresi 2,3,4,5)

-629: Şehir tekrar Bizanslıların eline geçti. Mecusi Perslere yardım eden Yahudileri öldürdüler, kalanlarını da sürgün ettiler.

İSLAM FETHİNDEN SONRA KUDÜS

-638: Hz. Ömer'in hilafeti döneminde fethedildi. Şehir halkı müslümanların idaresi altında tam 450 yıl din, dil,ırk farkı olmaksızın barış ve sukûnet içinde yaşadılar. Hz. Ömer'in (ra) Kudüs fethine bizzat iştirak etmesi Kudüs'ün İslam dini açısından önemini kuvvetle vurgulamaktadır.

-687: Emevi halifesi Abdulmelik bin Mervan Kubbet'üs- Sahra'yı inşaa etti.

-750: Kudüs Abbasilerin eline geçti.

-966-1071: Fâtımîler Kudüs'e hakim oldular.

-1077: Şehir Selçuklu Türklerinin idaresi altına girdi.

-1096: Haçlı seferleri başladı.

-Eylül 1098: Fâtımî veziri 'Efdal b.Bedr el-Cemali' Selçukluların Haçlılarla olan meşguliyetini fırsat bilip, Selçuklulara bağlı Artukoğullarından 'Sökmen İlgazi'nin idaresi altında bulunan Kudüs üzerine büyük bir ordu gönderdi. Kırk gün süren kuşatma sonucu 1098 yılı Eylül ayında Kudüs Fâtımîler'in eline geçti ve 'İftiharuddevle' kente vali olarak tayin edildi.

-15 Temmuz 1099: Kudüs Haçlıların eline düştü. Eli kanlı haçlılar Tevhid dininin beşiği ve barış şehri olan Kudüs'te insanlık tarihinin en acımasız katliamını gerçekleştirdiler. Çoluk-çocuk, yaşlı demeden 70 bin masum insanı katlettiler. Kanlar sokaklarda aktı. Mukaddesat çiğnendi. Sinagoglara sığınan Yahudiler yakıldılar.

-1100: İşgal ettikleri mukaddes topraklarda "Kudüs Latin Krallığı"nı ilan eden Haçlılar, I.Baldwin'i Kudüs'ün ilk kralı olarak ilan ettikten sonra Kubbetü's Sahra'yı kiliseye çevirdiler.

-1187: Mısır ve Suriye beyliklerini tek bayrak altında toplayan 'Salahaddin Eyyubi', Kudüs'ü tekrar fethetti. Yeniden selamete kavuşan Kudüs, Eyyubi Sultanı Melik el-Kamil'in Alman Kralı Frederik ile yaptığı 10 yıllık muâhede hariç, bu tarihten itibaren yaklaşık 730 yıl boyunca(Kudüs 9 Aralık 1917 de İngilizlerin eline geçti) müslümanların idaresi altında kaldı.

-1517: Kudüs'ü Memlûklûlerin elinden alan Yavuz Selim “Halife” ünvanını aldı. Yavuz Sultan Selim, Mısır'dan beraberinde getirdiği son Abbasi Halifesi Mûtevekkil Alellah Ayasofya Camiinde hilafeti kendisine devrettiği zaman, devrin âlimleri bunu caiz görmüştü. (Ahmet Akgündüz “Bilinmeyen Osmanlı” sh.143)

-1839: İngilizler Kudüs'de konsolosluk açtılar.

-1860: Kudüs şehir surları dışında ilk yahudi mahallesi kuruldu.

-1897: Siyonizm'in kurucusu olan Theodor Herzl başkanlığında İsviçre'nin Basel kentinde I.Siyonist Kongresi toplandı. Kongrede, 50 yıl içinde Filistin'de bir “Yahudi Devleti” kurulması için çalışmalar başlatılmasına karar verildi.

-1901-1905: Abdulhamid'e gelen Herzl, 1492 de İspanya'dan sürgün edilen yahudilerin Osmanlı Devleti'ne sığındığını hatırlattıktan sonra, Avrupa'daki milliyetçi hareketler sebebiyle zor durumda kalan Yahudilerin Osmanlı hakimiyeti altında olan Filistin'e yerleştirilmesini istedi. Bu yardıma karşılık, borç altında olan Osmanlı Devleti'ne milyonlarca altın vermeyi teklif etti. Avrupa'ya göndermiş olduğu hafiyelerin istihbaratı üzerine Siyonist faaliyetlerini yakından takip edip, güttükleri politikanın ana gayesini çok iyi bilen Sultan Abdulhamid, Herzl'in görüşme teklifini defalarca reddetmişti. Sonunda, Herzl'i Musevileri temsil eden bir diplomat olarak değil de, başarılı bir gazeteci ve banker sıfatıyla huzuruna kabul etti. Görüşme esnasında, Herzl'in sözü dönüp dolaştırıp Filistin'e yapılacak olan Yahudi göçüne getirmesi, Sultan'ın canını sıkmaya başlamıştı. Bunun üzerine, kendisine sunulmuş olan tüm cazip tekliflere rağmen, ecdadının kan dökerek elde ettiği Filistin'i asla satmayacağını ve buraya yapılacak olan bir Yahudi göçüne kesinlikle izin vermeyeceğini Herzl'e söyleyerek görüşmeyi şu sözlerle bitirdi:

“Ben bir karış dahi olsa toprak satmam! Zira bu vatan bana değil, Osmanlı milletine (İslam ümmetine) aittir. Milletim bu torakları kanlarını dökerek kazanmışlardır. Ne ile aldysak onunla geri veririz!”

Görüşme sonunda Sultan Abdulhamit'in kolay papuç olmadığını anlayan Herzl, yine de Filistin'i elde etme konusunda umutluydu. Ancak bu umudun gerçekleşmesi bir tek şarta bağlı olacaktı. O da Osmanlı Devleti'nin büyük güçler tarafından bölünmesidir. (Diaries sh:204)

-27 Nisan 1909: Siyonistler, Masonlar ve Jön Türklerin ortak çalışmaları neticesinde, Osmanlı Devleti'nin 34. Padişahı Sultan Abdulhamid görevden azledildi. Böylece; emperyalist batının Ortadoğu'da kurmayı planladığı "Yahudi Devleti'nin önünde engel teşkil eden sarp kaya imha edilmiş oldu!*

-9 Mayıs 1916: İngiltere ve Fransa arasında, Filistin'i de içeren Osmanlı İmparatorluğu topraklarını paylaşmaya yönelik "Sykes-Picot" anlaşması gizlice imzalandı.

-2 Kasım 1917: Osmanlı Devleti'nin 1.Dünya Savaşında mağlup olması neticesinde, Kudüs'ün idaresini ellerine alan İngilizler, ilan ettikleri Belfour Deklarasyonu ile Yahudi Devletinin kurulması için resmen söz verdiler.

-9 Aralık 1917:Kudüs 9 Aralık 1917 de İngilizlerin eline geçti. İngilizler şehre girince bir beyanname (Bildiri) açıkladılar. Beyanname İngilizce, Fransızca, Arapça, İbranice, Yunanca, Rusça ve İtalyanca olarak okundu.İşte o beyanname:"Mübarek Kudüs'ün sakinleri ve çevresinde ikamet eden halka:Komutam altındaki askerlerin Türkleri bozguna uğratması kuvvetlerim tarafından şehrinizin işgaliyle sonuçlanmıştır. Bundan dolayı, şimdi, burada yönetim şekli olarak sıkıyönetim ilan ediyorum ve askerî şartlar gerektirdiği kadar da sürecektir. Bununla beraber, çekilmiş düşmanın ellerindeki tecrübeniz sebebiyle herhangi biriniz telaşa kapılabılırsınız. Bundan dolayı herkesin kesinti korkusu olmadan meşru işini devam ettirmesinin arzum olduğunu size bildiriyorum. Ayrıca, şehrinize insanlığın büyük dinlerinden üçünün bağlılarıncı tutkuyla bakıldığından ve birçok asırdır bu üç dinin ibadet eden ve dindar halk yığınlarının hacıları tarafından şehrin ruhu tanrıya adandığı için, her kutsal bina, anıt, kutsal yer, tapınak, geleneksel mevki, vakıf, dini teberru veya 3 dinin hangisi olursa olsun mutat ibadet yerinin muhafaza edileceğini ve onların kutsal olduğuna inananların mevcut gelenek ve inançlarına göre korunacağını bilmenizi isterim."Aralık 1917 Edmund Henry Hynmen Allenby, General Mısır Seferi Kuvveti Komutan." Ömer Turan 'Medeniyetlerin Çatıştığı Nokta Ortadoğu' sh:193 Yeni Şafak Gazetesi. Tarık es-Suveydan 'Filistin et-Tarihu'l Musavvar' sh: 300/2004 Kuveyt. Yusuf el-Hassen 'el-Bu'd ed-Dini fis-Siyaseti'l Amerikiyye' sh:79-80/Merkez ed-Darasati'l Vahdeti'l Arabiyye/Beyrut 2000)

-1919: Filistin topraklarına sızarak giren Yahudilere karşı ilk Arap Direnişi başladı.

-1928: Organizeli bir şekilde silahlanan Yahudiler, “Haganah”adlı bir çete oluşturup Müslümanlara saldırmaya başladılar. Çıkan çatışmalarda 113 Yahudi 116 Müslüman öldü.

-10 Aralık 1931: İlk İslam Birliği Kongresi Kudüs’te yapıldı. Kongreye, Türkiye, Suriye, İran, Irak, Filistin, Yemen, Tunus, Trablusgarp (Libya), Mısır, Yugoslavya, Endonezya, Doğu Türkistan, Cezayir, Hicaz, Rusya, Seylan, Kafkasya, Lübnan, Fas, Nijerya, Hindistan’dan delegeler katıldı.

-1935: Müslüman direnişçilerin lideri İzzeddin Kassam Şehid edildi. Direniş liderliğini Hacı Emin el-Hüseyni teslim aldı.

-1937: İngilizler tarafından Filistinliler ve Yahudiler arasındaki anlaşmazlığı araştırmak için Lord Peel başkanlığındaki heyet, Peel Rapor’u açıkladı.

-1945: 2. Dünya Savaşında müttefik kuvvetlere yenilen Almanların kurmuş oldukları Nazi kamplarındaki 30 bin Yahudi, Siyonist Göç Şirketleri tarafından Filistin’e yerleştirildi.

-29.11.1947: BM Genel Kurulu 29 Ekim 1947 de almış olduğu 181 no’lu kararla Filistin topraklarını Araplar ve Yahudiler arasında böldü. 13 aleyhde, 10 çekimser, 33 lehde kullanılan oylarla alınan karar göre, Filistin topraklarının %44 Filistinlilerin, %56 da Yahudilerin olacaktı. Karar, en geç 1 Ocak 1948’e kadar Arap ve Yahudi Devletlerinin kurulmasını, Filistin’in sekiz parçaya bölünerek üç parça Arap Devlet’ine, üç parça Yahudi Devleti’ne tahsis edilerek Yahudi bölgesinin içindeki Yafa kentinde bir Arap yerleşim bölgesi oluşturulmasını ve Kudüs’ün Birleşmiş Milletler Vesayet Konseyi tarafından uluslararası bir yönetim biçimi (corpus-sparatum/ayrılmış kent) ile idare edilmesini ön gördü. İşte bu karar, Ortadoğu’da yıllar sürecek olan derin problemlerin ana kaynağı oldu.

11 Aralık 1948: Dünya barışını koruma maksatlı olarak 24 Ekim 1945 yılında kurulan Birleşmiş Milletler, bir milletin toprağını alarak bir başka millete vermekle insanlık tarihine kara leke olarak geçecek olan büyük bir zulme imza atmıştır. 60 yıldır Ortadoğu’da yaşanan trajedinin müsebbibi olarak gördüğümüz B.M Genel Kurulu, 11 Aralık 1948’deki

üçüncü olağan oturumunda ise, yapmış olduğu hatayı birazcık olsun düzeltmeye kalkarak almış olduğu 194 (III) sayılı kararı ile Filistin sorununun çözüm yollarını belirledi. Ve, Kont Folk Bernadotte'yi BM Filistin Özel Temsilcisi olarak atayıp kendisinden Filistin raporu hazırlamasını istedi. Filistinde yapmış olduğu incelemeler esnasında, siyonistlerin Arap köy ve kasabalarına baskınlar yaparak suçsuz insanları acımasızca katlettiğine şahid olan Kont Bernadotte, B.Milletlere sunduğu raporunda “Göçmen Yahudiler Filistin’e akın eder ve üstelik, asırlardır bu topraklara kök salmış Arap mültecilerin yerini alma tehdidinde bulunurlarken, çatışmanın bu masum kurbanlarının kendi yuvalarına dönmelerini engellemek, en basit ilkeleri bile ayaklar altına almak olacaktır.....” diyerek mülteci sorunu çözümü için şu iki maddenin hayata geçirilmesini önerdi:

1: Evlerine geri dönmeyi ve komşularıyla (Yahudilerle) huzur içinde yaşamayı arzulayan mültecilerin mümkün olan en yakın zamanda bu arzularını gerçekleştirmelerine izin verilmeli.

2: Geri dönmemeye karar verenlerin arazileri için tazminat ödenmeli.

-9 Nisan 1948: İngilizler Filistinden çekilince, Yahudiler İrgun ve Haganah silahlı çetelerle köyleri basıp katliam yapmaya başladılar. 9 Nisan 1948 de Deir Yassin köyünde çoğu kadın ve çocuk olmak üzere 250 Müslüman öldürdüler.

-14 Mayıs 1948: İsrail Devleti resmen ilan edildi. Amerika ve Rusya İsrail’i hemen tanıdılar.

-15 Mayıs 1948: Filistin toprakları üzerinde İsrail Devleti kurulmasına karşı çıkan Araplar Yahudilere karşı harp ilan ettiler. Ne acıdır ki; Mısır, Irak, Suriye, Ürdün ve Lübnan askerlerinden oluşturulan Arap ordusu, 1. Dünya savaşı sırasında İngiliz Ordularında görev yapmış olan savaş tecrübeli Yahudiler karşısında mağlup oldular. Neticede, tarihe 1948 Arap-İsrail savaşı olarak geçen bu harp sebebiyle 1 milyona yakın Filistinli öz yurtlarından oldular.

-24 Şu bat 1949:Mısır ve İsrail arasında ateşkes anlaşması Rodos adasında imzalandı. Daha sonra; Lübnan, Suriye ve Ürdün Devletleri’de İsrail ile ateşkes antlaşması imzaladılar. Irak ise geri çekildi.

-23 Mayıs 1967: Süveyş kanalını millileştiren Mısır, Tiran Boğazı’nı İsrail trafiğine kapattı. Boğazın kapatılması, İsrail’in Elat limanının

ablukaya alınması dolayısıyla da petrol ithalatının durması anlamına geliyordu. Olaya sessiz kalmayan İsrail, 5 Haziran 1967 tarihinde ordularını harekete geçirdi. Amerika'nın da vermiş olduğu askeri destekle altı gün içinde Mısır, Suriye ve Ürdün cephelerinde büyük başarılar kazandı. Arap savaş uçaklarını daha yerde iken imha etti. 'Altı Gün Savaşları' diye anılacak olan bu savaşın neticesinde, Suriye'nin Golan Tepeleri, Gazze, Batı Şeria, Sina Yarımadası ve Kudüs, İsrail'in eline geçti.(10) Arap birliklerine ikinci darbeyi vurduktan sonra Kudüs'e giren İsrail Kuvvetleri komutanları eşliğinde "Muhammed arkasında kızlar bıraktı. Hayber'in intikamını aldık" diye naralar atarak Mescid-i Aksa'nın duvarlarından biri olan Burak Duvarına (Medya onu Ağlama Duvarı olarak tanıtıyor maalesef) gelip ayin yaptılar.(The Universal Jewish Encyclopedia, vol. 7, s. 502)

21 Ağustos 1969: İsrail'in, Kudüs'ü ele geçirip başkent olarak ilan etmesine bütün dünyadaki Protestanlar çok sevindiler. Zira; Protestan inancında Kudüs İsa'nın yeryüzüne ikinci gelişinde ilan edeceği kraliyetin(The Kingdom of the God) merkezi olacaktır. Kudüs elde edilmiş, şimdi ise sıra tapınağın tekrar inşa edilmesine gelmiştir. Ve bunun bir an önce gerçekleştirilmesi için gayret göstermek gerekmektedir. (Robert I. Friedman, Zealots for Zion: Inside Israel's West Bank Settlement Movement, 1.b., New York: Random House, 1992, s. 31)

Church of God (Tanrının Kilisesi) adlı Protestan kilisesine bağlı Dennis Michael Rohan adlı Avusturyalı bir turist, tapınağın yapılma sürecini başlatmak için Mescid-i Aksa'yı kundakladı. Yangın caminin 1500 metrekaarelik bir alanını sararak, Nureddin Zengi'nin yaptırmış olduğu fildişi kabartmalı minberi, Hz. Ömer Mescidi, Makam-ı Erbain (Kırklar makamı) Hz. Zekeriya mihrabı; mescidin kuzeyden güneye mozaik, çini ve fayans süslemelerinin çoğunu, mermer kaplı güney duvarını, alçıdan yapılmış renkli camlı 48 pencereyi, değerli halıları, mihraptan başlayıp mescidin doğusuna kadar uzanan yaldızlı Kur'an-ı Kerim ayetlerini (İsra suresi) harap etti. (Robert Friedman, Village Voice, 12 Kasım 1985)

-25 Eylül 1969: Mescid-i Aksa'nın yanması karşısında uyanan Müslümanlar, Fas'ın başşehri Rabat'da toplandılar. Ve bu toplantının sonunda, İslam Konferansı Teşkilatı doğdu. Alınan kararlar arasında, Mescid-i Aksa'nın tamir edilmesi için vakit geçirmeden çalışmaya başlanılmasını öngören karar da vardı.

-1973: Arap-İsrail savaşı patlak verdi ve arapların batıya uygulamış oldukları ambargo neticesinde, dünyada büyük bir petrol krizi baş gösterdi.

-1987: Filistin direnişi ‘İntifada’ başladı. Filistinliler, direnişin ve eylemlerin tüm Filistin toprakları üzerinde yapılmasına karar verdiler. İsrail tanklarına taş atan Filistinli çocuklar “Atfalı’l Hicara” diye anılarak Filistin direniş tarihinde yeni bir süreç başlattılar.

-28.9.2000: İsrail Savunma Bakanı Ariel Şaron ve beraberindeki askerlerin Mescid-i Aksa Harem-i Şerifi’ne girmesi neticesinde “Aksa İntifadası” başladı.

-21.1.2002: İsrail ordusu Batı Şeria’nın Tulkerim kentini işgal etti. Filistin Direniş Hareketinin lideri Yaser Arafat’ın Ramallah’daki ofisi bombalandı. Arafat “Hayatıma dahi mal olsa Filistin Devleti için mücadeleye devam edeceğim” diyerek Filistinlilerin kutsal mücadelesinin devam edeceğini vurguladı. Siyonistler, geçmişte olduğu gibi günümüzde de ellerine geçen her fırsatta, İslam’ın ilk kıblesi olan Mescid-i Aksa’yı yakma teşebbüslerine devam ediyorlar. Filistin İslami Hareket lideri ve Mescid-i Aksa eski İmamı Şeyh Raid Salah bu konuda önemli bir tespitte bulunmuştur. “Bunlar geçmişte Mescid-i Aksa’yı yakmaya kalktılar şimdi ise İslam dünyasının kapasitelerini ve güçlerini yakmayı hedefliyorlar. Bu yüzden biz, bu fitnenin karşısında bir ümmet gibi durmak ve birbirimize yardım etmek zorundayız. Her gün 500 Filistinli öğrenciye sabah saat 8’den ikindi namazına kadar cami avlusunda gruplar halinde dersler veriliyor. Mescid-i Aksa’nın kapılarında 50’şerli gruplar halinde verilen dersler ile radikal Yahudi ve İsrail askerlerinin âni baskınları engelleniyor. Bir anlamda canlı kalkan olunuyor.”

-2.2.2007: Mescidi-i Aksa’nın 1969’da yanan minberini yeniden yapma projesini üstlenen Ürdün Krallığı, bu iş için bir İslam Sanatları Enstitüsü kurdu. El Balqa Üniveristesine bağlanan Enstitü, Vakıflar Bakanlığı ile beraber projeyi hayata geçirmek için çalışmalara başladı. Minber İslam aleminin ortak malı olduğu için yapımında Türk, Arap ve Endonezyalı ustalar beraber çalıştılar. Minberin yapımında kullanılacak olan çok değerli 13 metreküp ceviz ağacı Bakanlar Kurulunun verdiği özel izin ile Türkiye’den Ürdün’e götürüldü. 9 basamaklı ve çift kapılı olup yaklaşık 6 metre yüksekliğindeki minberin yapımı dört buçuk yıl sürdü. (Yeni Asya/ 2 Nisan 2004) Yapımı biter bitmez nakil

hazırlıklarına başlandı. Çok özel hazırlanmış altı kamyonu parçalar halinde yüklenen minber, sıkı güvenlik tedbirleri içinde Ürdün'den Kudüs'e getirildi. Terkip işlemleri tamamlanan minber, tam 38 yıl sonra yerini kondu. Cuma gününe rastlayan 2 Şubat 2007 tarihinde ilk hutbe okundu. Şayet minberin kendisine sorulsaydı, kuşkusuz böyle bir ortamda ve küçük bir Müslüman topluluğunun omuzlarında değil; Salahaddin'in şanlı fetih gününde ki gibi coşkulu bir günde ve başı dimdik bir şekilde Aksa'ya konmak isterdi. Minber Müslümanların perişan halini biliyordu. Ancak 'küllü atın karib-gelecek olan her şey yakındır' düsturundan yola çıkarak çekilen acıların dinmesini ve Allah'ın Müslümanlara vaad ettiği zaferin yakın olmasını temenni ediyordu.

"Ey Mü'minler! Yoksa siz, sizden gelip geçenlerin başına gelenler, size de gelmeden Cennet'e gireceğinizi mi sandınız? Yoksulluk ve sıkıntı onlara öylesine dokunmuş ve öyle sarsılmışlardı ki, nihayet Peygamber ve beraberindeki mü'minler: 'Allah'ın yardımı ne zaman!' dediler. Bilesiniz ki; Allah'ın yardımı yakındır" (Bakara Suresi 214. Ayet).

Aziz Kardeşlerim!

Cenab-ı Hak Kur'an'ında İsrailoğullarına: 'Doğrusu yeryüzünde iki defa bozgunculuk yapacak ve kibirlendikçe kibirleneceksiniz' diye bildirdik. Bu ikiden birincisinin vakti gelince, üzerinize pek güçlü olan kullarımızı salacağız. Onlar memleketlerinizde her köşeyi kontrollerine alacaklar. Bu, yerine gelecek bir vaaddir. Bunun ardından sizi onlara galip getireceğiz; mallar ve oğullarla size yardım edecek ve sizin sayınızı arttıracacağız. Eğer iyilik ederseniz kendinize etmiş, kötülük ederseniz yine kendinize etmiş olursunuz. Artık diğer cezalandırma zamanı gelince, yüzünüzü kara etsinler, daha önce girdikleri gibi yine Mescid'e (Mescid-i Aksa) girsinler ve ellerine geçirdikleri her şeyi büsbütün tahrip etsinler diye, başınıza yine düşmanlarınızı musallat kıldık." Buyurur.(İsra suresi, 4-7)

Yukarıdaki ayetleri tefsir eden âlimlerin genel kanısı şu şekildedir: Allah'ı Teâla, Tevrat'ın emirlerine uymayıp azgınlık eden ve kendilerine gönderilen peygamberleri öldüren İsrailoğullarının üzerine imansız ve cebbar olan bir kavim göndererek intikam almıştır. Bu kavmin Câlut ve ordusu veya Babil Kralı Buhtunnasr ve ordusu olduğu varsayılmaktadır. İsrailoğullarının ikinci fesatlarında ise, Allah'ı Teâla

Romalıları üzerlerine musallat etmiş; Romalılar ev ev dolaşarak Yahudileri katletmişler Kudüs'ü de harap etmişlerdir. Tarihte iki büyük yıkım katliam gören bu ahklaksız zalim Yahudiler birisi M.Ö.Babil İmparatoru Buhtunnasr dönemi, diğeri M.S.Roma İmparatoru Titus zamanı. Bu sürgünlerde bir daha devlet olamamışlar. Dünyanın her yerine dağılmışlar, intikam hırsıyla vaadedilmiş topraklar hayaliyle asırlarca gittikleri her yerde o toplumun devletin kılcal damarlarına varıncaya kadar sızmışlar Mason İttihat ve Terakkinin ihanetleriyle, ta ki Osmanlı devletini yıktıktan, 1.Dünya savaşıdan sonra Filistin topraklarına girmeye başlamış, Hristiyan Avrupa'nın Vatikan'ın, Haçlı Emperyalist Devletlerin, İngiliz, Fransız, Alman, Avusturya, Rusların büyük destekleri sonucu olarakta ancak 1948 de İsrail törer devleti kurulabilmiştir.

Yeryüzünde fesat çıkaran İsrail Oğullarının ikinci defa cezalandırılmasının henüz gerçekleşmediği ikinci defa cezalandırılmanın Müslümanlar eliyle olacağı da ileri sürülmektedir. Delil olarak da aşağıdaki hadis gösterilmektedir.

“Müslümanlarla Yahudiler çarpışmadıkça kıyamet kopmayacaktır. Yahudi taşın, ağacın arkasına saklanacak, bunun üzerine o taş, o ağaç Yahudi'yi kovalayan kimseye, ” Ey Müslüman! Arkamda bir Yahudi var, gel onu öldür! Diyecek. Yalnız ğarkad ağacı bir şey söylemeyecek; çünkü o Yahudilerin ağaçlarındandır.” (Buhari, Müslim)

MESCİD-İ AKSA'YI ORTADAN KALDIRMA ÇABALARI

Siyonistler Mescid-i Aksa'yı ortadan kaldıracılamak için yıllardan beri çalışmaktadırlar. Siyonistlerin Mescid-i Aksa'yı ortadan kaldırma girişimleri 1967 Haziran'ında Doğu Kudüs'ü işgal etmelerinden kısa bir süre sonra başladı. 21 Ağustos 1969'da Denis Ruhan adlı fanatik bir Yahudi Mescid-i Aksa'yı yakma girişiminde bulundu. Nisan 1980'de ünlü Yahudi terörist Meir Kahane, Mescid-i Aksa'nın bir yerine bol miktarda patlayıcı madde doldurarak bunu patlatmaya teşebbüs etti. 8 Nisan 1982'de fanatik bir Siyonist örgütünün mensupları Kâh diye bilinen diğeri bir siyonist terör örgütüyle işbirliği yaparak Mescid-i Aksa'nın ana girişine bol miktarda patlayıcı madde yerleştirdiler. Ancak bu patlayıcı madde cami görevlileri tarafından patlamadan ortaya

çıkarıldı. 10 Nisan 1982'de Meir Kahane taraftarlarından bir grup Yahudi zorla Mescid-i Aksa'ya girmek istedi. Cemaatin ve cami görevlilerinin engel olması üzerine çıkan çatışmada cami korumalarından iki kişi öldürüldü. 21 Mart 1983'te Mescid-i Aksa'ya gizli bir yoldan girmek için tünel açıldığı tespit edildi. Ancak tünel tamamlanamadan ortaya çıkarıldığı için teşebbüs başarılı olamadı. 27 Şubat 1984'te bir grup Yahudi, caminin doğu tarafından Rahmet kapısının yakınından içeri girmek istedi. Ancak cami koruma görevlileri onların içeri girip bir katliam gerçekleştirmelerini önlediler. 14 Ocak 1986'da Knesset üyesi bazı parlamenterler askerlerin koruması altında Mescid-i Aksa'ya girmek istediler. Ancak İslâmî Hareket mensubu gençler cami kapılarında barikatlar oluşturarak onların içeri girmelerini önlediler. Birkaç kez girişimde bulunan parlamenterler Mescid-i Aksa'nın içine girmeyi başaramayınca geri dönmek zorunda kaldılar. Fakat bu olaydan sonra cami dışında işgalci askerlerin Müslüman gençlere saldırmasıyla başlayan çatışmalarda çok sayıda genç yaralandı. 8 Ekim 1990 tarihinde yine Mescid-i Aksa'ya yönelik olarak gerçekleştirilen saldırıda 30 Müslüman şehit oldu, 800 Müslüman da yaralandı. Tarihe "Kudüs katliamı" olarak geçen bu saldırı, siyonist İsrail yönetiminin bazı fanatik Yahudi gruplarını kışkırtması sonucu gerçekleştirildi. Bu saldırının asıl amacı ise Mescid-i Aksa'nın bazı bölümlerini yıkmak ve zaman içinde tamamını yıkabilmek için ilk adımı atmaktı. İsrail ise tarihî emellerini gerçekleştirmek için katliamlarına son hızlarıyla devam etmekte, hain saldırılarını dünyanın gözü önünde gerçekleştirmektedirler.

YAHUDİLER VE SİYON MABEDİ HAYALLERİ

Yahudiler, bugünkü Mescidi Aksa'nın yerinde daha önce, Süleyman Heykeli diğer adıyla Siyon Mabedi adını verdikleri bir mabedin bulunduğunu ve bu mabetten bugün geriye kalan tek şeyin Ağlama Duvarı adını verdikleri duvar olduğunu ileri sürmektedirler. Bu yüzden Yahudiler, Mescidi Aksa'nın mevcut şeklini yıkarak daha önce yerinde bulunduğunu ileri sürdükleri Siyon Mabedi'ni inşa etmeyi amaçlamaktadırlar. Onlar, bu konudaki niyetlerini gizlemiyorlar. Örneğin hahambaşı Mordohay Elyahu, bu konudaki niyetlerini şu şekilde dile getirmişti:

"Biz bu camiyi yıkmak, onu buradan tamamen silmek ve yerine Süleyman Heykeli'ni inşa etmek istiyoruz."

Ünlü terörist ve haham Meir Kahane de İsrail parlamentosu üyeliğine seçildiğinde, Süleyman Heykeli tepesinde Yahudilerin ibadetlerine başlık etmek ve Mescidi Aksa ile Kubbetu's-Sahra'nın yıkılması için mümkün olan her yola başvuracağı üzere yemin etmişti.

Haham Şalom Harokohin de: "Diasporadaki Yahudilerin bir araya gelmelerinin en önemli sebebi Siyon mabedinin yeniden inşasıdır "demişti. İsrail, bu iddialarından yola çıkarak Mescidi Aksa'yı ortadan kaldırabilmek için yıllardan beri çalışmaktadırlar. İsrail'in Mescidi Aksa'yı ortadan kaldırma girişimleri 1967 Haziran'ında Doğu Kudüs'ü işgal etmelerinden kısa bir süre sonra başladı.

"ARKEOLOJİK KAZI" KILIFI

Siyonist işgalciler son birkaç yıldır Mescidi Aksa'yı yıkabilmek için farklı bir metot izliyorlar. Eski Yahudi eserlerini ortaya çıkarmaya çalıştıkları gerekçesiyle Mescidi Aksa çevresinde ve altında kazılar yapıyorlar. Bu kazıların asıl amacı ise mescidin temellerinin altında boşluklar oluşturulması, temellerinin dayandığı kayaların tahrip edilmesi ve böylece mescidin kendiliğinden yıkılmasına yol açılmasıdır.

"DİNDAR SİYONİZM" VE MESİH İNANCI

19. yüzyılın sonunda siyasi bir hareket olarak ortaya çıkan Siyonizm'in milliyetçi, modern ve laik Yahudiler tarafından ortaya atıldığı ve dolayısıyla "dini" bir hareket olmadığı sıkça anlatılan bir hikâyedir. Ancak hikâye, gerçeği ancak kısmen yansıtmaktadır ve bir de gözlerden uzak kalan bir yön vardır.

Bu yön, "dindar Siyonizm" olarak bilinen ve "sağ Siyonizm" ya da öteki adıyla "Revizyonist Siyonizm" olarak tanımlanan akımla da oldukça ilişkili olan bir harekettir. Dindar Siyonizm, bir Yahudi Devleti'nin kuruluşunu yalnızca ulusal bir self-determinasyon olarak gören laik Siyonizm'den farklı olarak, İsrail'in kuruluşunu Yahudi dinindeki geleneksel "Mesih" inancı çerçevesinde yorumlamıştır.

Mesih'in gelişi, Yahudilerin binlerce yıllık tarihi boyunca hep beklenmiştir. Ama en çok da, M.S. 70'de Romalılar tarafından Kudüs'ten kovulmalarının ardından güçlenmiştir. 70 yılında Romalılar, Kudüs'teki Hz. Süleyman Tapınağı'nı ikinci kez yıkmışlar, şehirdeki Yahudilerin büyük bölümünü katletmiş kalanları da sürmüşlerdir. Geriye Tapınak'tan yalnızca tek bir duvar kalmıştır; o da bu "yıkım"ın anısına Ağlama

Duvarı'na dönüştürülmüştür. Mesih geri geldiğinde ise, inanışa göre, Tapınak yeniden inşa edilecek ve Mesih, aynı "King Solomon" gibi, buradan dört bir yana hükmedecektir.

İşte bu nedenle de, Mesih'in gelişi ile Tapınak'ın yeniden inşası, birbiri ile çok yakından ilişkili olan iki "vaad"dir.

Yahudiler tarafından asırlardır beklenen bu iki büyük gelişme, 19. yüzyıla kadar uzak bir hayal görünümündeydi. Ancak Siyasi Siyonizm'in doğusu ile birlikte, Yahudiler, 19. yüzyıl sonra Kudüs'e dönmek için ciddi bir girişim başlattılar. Hareket, "laik" Yahudilerce yönetiliyordu belki, ama dindarlar bu girişimde çok büyük bir anlam görmüşlerdi. Onlara göre, siyasi bir hareket olan Siyonizm, gerçekte Mesih'i dönemin artık başlamak üzere olduğunun göstergesiydi.

"Dindar Siyonistler"ın başını çeken Abraham Yitzhak HaCohen Kook, Siyasi Siyonizm'in Atchalta D'Geula (Mesih'i Kurtuluşun Başlangıcı) ya da B'ikvata D'Meshicha (Mesih'in Ayak Sesleri) olduğunu söyleyerek bunu en açık biçimde ifade etmişti.

Kook'a göre, 1917'de yayınlanan ve Siyonizm'e resmi İngiliz desteği sayılan Balfour Deklarasyonu, Filistin'e yapılan Yahudi göçleri ve büyük devletlerin Siyonistlere verdiği destek; tüm bunlar Mesih'in gelişinin yakın olduğunu gösteren alametlerdi.

İşte İsrail'deki "derin devlet"ın mantığı budur. Amaç, Tapınak'ı ne olursa olsun inşa etmektir; çünkü Mesih'in gelişi buna bağlıdır. Tapınak'ın inşası için İslam mabetlerinin yok edilmesi gerekmektedir. Siyonist Protestanların bu amacına, Müslümanların lakaytlığı idareci ve Yöneticilerin umursamazlığı büyük cesaret vermektedir.

SONUÇ

Mescidi Aksa davası bütün Müslümanların ortak davalarıdır. Allah korusun, bu mescide herhangi bir zarar gelmesi halinde bundan sadece Filistinli Müslümanlar değil bütün dünya Müslümanları sorumlu olacaklardır. Mescidi Aksa bütün Müslümanların ortak değerleri ve şerefleridir. Buna hep birlikte sahip çıkmaları ve Siyonistlerin burayı kirlletmelerine fırsat vermemeleri gerekir.

Bunun için dünya Müslümanlarının her şeyden önce Mescidi Aksa ve Kudüs konusunda duyarlı olduklarını ve Siyonistlerin buraya zarar vermelerine fırsat vermeyeceklerini bütün dünyaya göstermeleri zorunludur. Ayrıca bu mücadelede Müslümanların Filistin'deki

kardeşlerini yalnız bırakmamaları gerekir. Onlara destekten söz edilince de tabii ki ilk akla gelecek şey, orada Müslümanların mukaddes varlıkları için her türlü fedakârlığı gösteren insanlara bu yolda şehit olanların geride bıraktıkları ailelerine maddi yönden yardımcı olunmasıdır. Onlara maddi yardım kendilerine aynı zamanda moral destek de verecektir.

Aziz Kardeşlerim!

“Ey Müminler! Gevşemeyin, mahzun da olmayın. Eğer gerçek müminseniz, mutlaka en üstün sizsiniz.” (Âl-i İmrân suresi, 139)

(الصَّادِقِينَ مَعَ وَكُونُوا اللَّهَ اتَّقُوا آمَنُوا الَّذِينَ آتَاهَا يَا 119) “Ey İman edenler Allah’dan korkun ve sadıklarla beraber olun.” buyurmaktadır. (Tevbe Suresi, 119)

(يَخْزَنُونَ لَهُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ خَوْفٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ 63) يَتَّقُونَ وَكَانُوا آمَنُوا الَّذِينَ

(الْعَظِيمِ الْفَوْزُ هُوَ ذَلِكَ اللَّهُ لِكَلِمَاتٍ تَبْدِيلَ لَا الْآخِرَةَ وَفِي الدُّنْيَا الْحَيَاةُ فِي الْبَشَرِ لَهُمْ 64)

“Bilesiniz ki, Allah’ın dostlarına korku yoktur; onlar üzülmeyecekler de. Onlar, iman edip de takvaya ermiş olanlardır. Dünya hayatında da ahirette de onlara müjde vardır. Allah’ın sözlerinde asla değişme yoktur. İşte bu, büyük kurtuluşun kendisidir.” (Yunus Suresi, 62-64)

Aziz Kardeşlerim!

Allah aşkına Allah ve Resulullah yoluna dönelim. Ehl-i Sünnet vel Cemaatten ayrılmayalım. Dostumuzu düşmanımızı tanıyalım. İslam düşmanlarının, kâfirlerin, müşriklerin, münafıkların Haçlıların el ele verdiği, bir dünyada özümüze dinimize birliğe kardeşliğe dönelim. Masum mazlum kardeşlerimize sahip çıkalım. Kudüsümüze Mescid-i Aksamıza sahip çıkalım. Bırakalım lakaytlığı, yediden yetmişe herkes bu emanete sahip çıkmalı bu ihaneti bu zulmü durdurmalı. Masum garip boynu bükük Kudüsü İslam topraklarını kurtarmalı Ezanları güldür güldür okutmalı. İşte o zaman huzur gelecek barış gelecek herkesin yüzü gülecek. Başka çare yok. Bunun için aziz milletimize şerefli devletimize çok görev düşüyor. Bütün masum ve mazlum milletlerin ümidi de bu.

Onun için Ey Müslüman! Uyanmak için neyi bekliyoruz. İsrail(a.s)ın Sur’unu mu, Azrail(a.s)ın kapımızı çalmasını mı? Bu kâfirlerin devletimizi dinimizi yıkmasını, vatanımızı işgal etmesini, ırzımızı namusumuzu kirlletmesini mi. Arzı Mevutu gerçekleştirmesini mi. Neyi bekliyoruz.

Özüne dön. Kur’an’a sarıl. Allah’a ve Resulüne itaat et. Şerefli ecdadının emanetlerine sahip çık. Güneş balçıkla sıvanamaz. Başka çıkış yolu yok. Atalarımız boşuna söylememiş; Gâvurdan dost, domuzdan post olmaz. Dinimize, neslimize, vatanımıza, insanımıza, nefsimize, kutsal değerlerimize sahip çıkalım.